ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟန်း၊ နန္ဒဝန်လမ်း
မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်
တိပိဋကဓရ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
ဘ.ဓ.အ ပါဠိပါရဂူ အဂ္ဂမဟာဗျာကြော်
အရှင်သိရိန္ဒာဘိဝံသ (မဟာဆရာတော်)
၏

သူ့ကိုအောင်မြောက်ကိုယ်ဂုဏ်မြောက်

တိပိဋကဓရ ဓမ္မပဟေဠိဆောင် (၂၀)
ပထမအကြိမ် ဓမ္မဒါန
(အုပ်ရေ - ၁၀၀၀၀)
သာသနာ ၂၅၅၈ မြန်မာ ၁၃၇၆ ခုနှစ် ဒုတိယဝါဆိုလ
ခရစ် ၂၀၁၄ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ

ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟန်း၊ နန္ဒဝန်လမ်း

မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ ပါဠိတက္ကသိုလ်

တိပိဋကဓရ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

သ-စ-အ ပါဠိပါရဂူ အဂ္ဂမဟာအကျော်

အရှင်သီရိန္ဒာဘိဝံသ (ယောဆရာတော်)

၏

သူ့ကိုစောင့်ရှောက်ကိုယ့်ဂုဏ်မြောက်

တိပိဋကဓရ ဓမ္မလက်ဆောင် (၂၀)

ပထမအကြိမ် ဓမ္မဒါန

(အုပ်ရေ - ၁၀၀၀၀)

သာသနာ ၂၅၄၈ ၊ ကောဇာ ၁၃၆၆ ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလ

ခရစ် ၂၀၀၄ ခုနှစ် ၊ ဇူလိုင်လ

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာမူပုံနှိပ်ခွင့်အမှတ်-
၃၈၃/၂၀၀၄(၆)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်-၃၃၇/၂၀၀၄(၆)

ပထမအကြိမ်
အုပ်ရေ (၁၀၀၀၀)
၂၀၀၄-ခုနှစ်
အဖုံး + အတွင်းသား **"မြစ်သာပုံနှိပ်တိုက်"**

စာအုပ်ချုပ် **"မြစ်သာမိသားစု"**

ဓမ္မဒါန
ဦးအောင်မြ(၀၉၁၀-မြဲ) **"မြစ်သာပုံနှိပ်တိုက်"**
အမှတ်(၁၄၀)၊ ၃၇-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့က ပုံနှိပ်၍
ဦးကျော်ဟင်း **ယုံကြည်ချက်စာပေ**
အမှတ်-၁၁၁၊ တတိယထပ်၊ ၃၃-လမ်း၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ် ရန်ကုန်မြို့
မှ ထုတ်ဝေသည်။

မာတိကာ

- ၁ -

၁။ ဒုက္ခသည်တွေချည်းဖြစ်လို့သနားတယ်-- ၃

၂။ ပရဟိတ မြတ်ဗုဒ္ဓ ----- ၈

၃။ ပရဟိတဆိုတာ ပေးဖို့သက်သက်ပါ---- ၁၂

၄။ ပရဟိတဆိုတာ သူ့အတွက် ကိုယ်
အနာခံပေးတာ ----- ၁၅

၅။ ပရဟိတစိတ်နဲ့ပဲ တရားဟောတယ်---- ၁၉

၆။ ပရဟိတ မိ နှင့် ဘ ----- ၂၃

၇။ သနားလိုက်တာ ကရုဏာ ----- ၂၇

၈။ ဝမ်းသာလိုက်တာ မုဒိတာ ----- ၂၈

၉။ သူ့ကံနဲ့သူပေါ့ ----- ၃၀

၁၀။ ငှက်တွေကပို့ပြီး ပရဟိတဆန်တယ်---- ၃၄

၁၁။ မလုပ်ပဲ မနေနိုင်ဘူး ----- ၃၇

၁၂။ လက်မပါ ခြေထောက်နဲ့ရေးပေါ့ကွ----- ၄၀

မာတိကာ

-၂ -

၁၃။ ထိုက်တန်သူမှ ကယ်လို့ရ ------ ၄၃

၁၄။ ဥပေက္ခာနဲ့ ဘောင်ခတ်မှငြိမ်းအေးမယ် ၄၆

၁၅။ စေတနာမှန် ကိုယ့်ထံပြန် ------ ၄၈

၁၆။ လူ့ဘဝထဲ စာမေးပွဲ ------ ၅၁

၁၇။ သူ့ကိုစောင့်ရှောက်ကိုယ့်ဂုဏ်မြောက်---- ၅၇

၁၈။ မေတ္တာအစွမ်း စိတ်အေးချမ်း ------ ၆၃

* * *

တိပိဋကဓရ ယောဆရာတော် အရှင်သိရိန္ဒာဘိဝံသ

၏

"သူ့ကိုစောင့်ရှောက် ကိုယ့်ဂုဏ်မြောက်"

တိပိဋကဓရ ဓမ္မလက်ဆောင် (၂၀)

* * *

နမော သတ္တလောကဟိတဓရဿ

(နမော သတ္တူပကာရဿ)

(၁၃၆၅-ခု၊ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၁၂, ၂၀၀၃-ခု ဩဂုတ်လ ၂၄, တနင်္ဂနွေနေ့ နေ့လည် ရန်ကုန်မြို့ အာဇာနည်လမ်း မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်၌ မင်္ဂလာဗျူဟာ ပရဟိတအဖွဲ့၏ ၆-ကြိမ်မြောက် အထိမ်းအမှတ်အလှူရေစက်ချပွဲအတွက် ဟောကြားခဲ့သည့် တရားဖြစ်သည်)

ဗုဒ္ဓေါ လောကေ သမုပ္ပန္နော၊ ဟိတာယ သဗ္ဗပါဏိနံ။

လောကေ - အသိမကူ အရှုပ်ထူ၍ အပူပေါလှ ဤလောက၌။ သဗ္ဗပါဏိနံ - တစ်ယောက်မကြွင်း ခပင်း ဉဿုံ လုံးစုံများစွာ သတ္တဝါတို့၏။ ဟိတာယ - လူနတ် နိဗ္ဗာန် ၃-တန်ပွားတိုး အကျိုးများစိမ့်သောငှာ (ဝါ) မျက်မှောက် တမလွန် နိဗ္ဗာန်အကျိုး ပွားတိုးစိမ့်သောငှာ။ ဗုဒ္ဓေါ - အမှန်တရား စွမ်းအားဉဿုံ အလုံးစုံကို အကုန်သိမြင် ဘုရားရှင်သည် သမုပ္ပန္နော - သူ့ကို စောင့်ရှောက် ကိုယ့်ဂုဏ်မြောက်အောင် စွမ်းအားဆောင် ကာ ကောင်းစွာမသွေ ဖြစ်ထွန်း ပေါ်ပေါက်တော် မူခဲ့ပါပေသတည်း။

၁။ ဒုက္ခသည်တွေချည်းဖြစ်လို့သနားတယ်

* ဒုက္ခသစ္စာ၊ ရထားပါ ၊ သူငါအားလုံး
ဆင်းရဲကြ။

* ဖြစ်ပျက် နှစ်တန်၊ နှိပ်စက်ခံ၊ အမှန်ဆင်းရဲရ။

* အိုနာသေဘေး၊ မလွတ်သေးပါ၊ သတ္တဝါ၊
လွန်စွာဆင်းရဲလှ။

* ကိလေသာည့်၊ အပူပြန့်၍၊
ကြောက်လန့်စဖွယ်၊အပါယ်လေးဖြာ၊
မလွတ်ပါ၊ ရှည်ကြာဆင်းရဲရ။

* ဒုက္ခသည်များ၊ လွန်သနား၊ ဘုရားပွင့်လာရ။

အသိမကူရင် လောကကြီးဟာ အရှုပ်တွေသိပ်ထူထပ်ပါတယ်၊ အရှုပ်တွေ ထူသလောက် အပူတွေ တကယ်ပေါတဲ့ လောကကြီးပါ၊ လောကကို အဝိဇ္ဇာနဲ့ တဏှာက ဦးဆောင်တာဆိုတော့ ရှုပ်လဲရှုပ်ရမှာပဲ ပူလဲပူရမှာပါပဲ၊ ဒုက္ခမျိုးစုံကို ဦးဆောင်နေတာလဲ အဝိဇ္ဇာနဲ့

တဏှာပါပဲ၊ ရှုပ်တာလဲ သူတို့ကြောင့်ပဲ၊ ပူတာ ညစ်တာလဲ သူတို့ ကြောင့်ပါပဲ၊ ပြဿနာဆင်းရဲမျိုးစုံ တွေ့ကြုံနေရ တာလဲ သူတို့ကြောင့်ပါပဲ။ တကယ်တော့ အဝိဇ္ဇာနဲ့ တဏှာဟာ လောကကို လိမ်ညာသွေးဆောင် ဖြားယောင်း နေတာပါ။

တရားကို ဦးဆောင်ပေးတာက သတိနဲ့ ဉာဏ်ပါ၊ ချမ်းသာမျိုးစုံကို ဦးဆောင်တာလဲ သတိဉာဏ်ပါပဲ၊ တရား ကျင့်စဉ်လုပ်ငန်းအားလုံးကို ချုပ်ကိုင်ထားတဲ့ အရာဟာလဲ အဲဒီသတိဉာဏ်ပါ။ အပူအရှုပ် အညစ်ဆင်းရဲတွေကို စုပ် ထုတ် ဖယ်ရှားပစ်နိုင်တဲ့ အရာဟာ သတိဉာဏ်ဦးဆောင်တဲ့ တရားပဲရှိတာပါ။ အဲဒီ တရားလမ်းကြောင်း ခင်းပေးဖို့ သတ္တဝါတွေအတွက် ဦးတည်ရည်ရွယ်ပြီး ပရဟိတ စိတ်နဲ့ ဘုရား ပွင့်တော်မူခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။ သတ္တဝါတွေ အပေါ်မှာ အလွန်သနားတဲ့ မဟာကရုဏာတော်ကြောင့် မြတ်စွာ

ဘုရားအလောင်းရဲ့ ပရဟိတစိတ် ပေါ်လာရတာပါ။

ဘုရားလောင်း သန္တာန်မှာ သနားတဲ့ ကရုဏာစိတ် ပေါ်ပေါက် လာရတာက ဒုက္ခိတ သတ္တဝါတွေကြောင့်ပါ၊ ကရုဏာပြောရင် မေတ္တာလဲပါပြီးသား၊ တကယ်စေ့စေ့ စပ်စပ် ကြည့်လိုက်ရင် သတ္တဝါအားလုံးဟာ သနားစရာ တွေချည်းပဲ။

သတ္တဝါတွေဟာ ဒုက္ခသစ္စာထုပ်ကြီးကို ရထားတာ ဆိုတော့ ချမ်းသာတယ်လို့ ဆိုရပေမယ့် အမှန်တကယ် ကတော့ ဒုက္ခတုံးတွေချည်းသာ ဖြစ်တယ်၊ ဒါကြောင့် တကယ် သနားစရာတွေချည်းပါ၊ ပြီးတော့ ဖြစ်ပျက် နှစ်တန် သင်္ခါရဒဏ်ရဲ့ နှိပ်စက်မှုကို အချိန်ပြည့်ခံနေရတာ ဖြစ်လို့လဲ တကယ်ဆင်းရဲနေကြပါတယ်၊ နောက်ဆုံးတော့ အိုရတယ် နာရတယ် သေရတယ်၊ ဒါကြောင့်လဲ သနားစရာ သိပ်ကောင်းလောက်အောင် ဆင်းရဲတယ်၊ ဘဝ တစ်ခုထဲ မှာလဲပဲ ကိုယ့်ဘဝကိုယ့်ခန္ဓာကို မကိုင်တွယ်တတ်

သလောက် ဆင်းရဲကြရ, ပူလောင်ကြရပါတယ်။

ဒါတင်မကသေးဘူး စိတ်ဓာတ်ကို ညှိုးဖျင်းစေတတ်တဲ့ ကိလေသာ အပူရှိန်လောင်ပြီး စိတ်ဆင်းရဲပူလောင်ရတဲ့ ဒုက္ခကလဲ တော်တော်ပြင်းထန်တယ်၊ ဘာတွေပဲရှိရှိ အသိသတိ ကင်းကွာသလောက် မချိမဆန့်ခံရလောက်အောင် ဆင်းရဲရပါတယ်၊ မီးခဲကို ကောက်ကိုင်မိပြီး လွှတ်မချတတ်လို့ ပူပူလောင်လောင်နဲ့ အော်ဟစ်ငိုကြွေးရင်း ပြေးနေရတဲ့ ကလေးသူငယ်နဲ့ တူလှပါတယ်၊ သေချာကြည့်တတ်ရင် သနားဖို့ သိပ်ကောင်းပါတယ်။

ပြီးတော့ ဒီကိလေသာ လွှမ်းမိုးခံရလို့ မဆင်မခြင်ထင်ရာ လုပ်မိတဲ့ကြောင့် အပါယ်ဘုံ ကျရောက်ပြီးမဆုံးနိုင်တဲ့ ဆင်းရဲတွေထဲ နစ်မွှမ်း နေကြရတာကလဲ သိပ်သနားစရာ ကောင်းတယ်။ ပုထုဇဉ်မှာ အပါယ်လွတ်နိုင်တဲ့ အာမခံ မရှိသေးဘူး။

စကားအနေနဲ့ ချမ်းသာလို့ ဆိုနေရပေမယ့်

တရားအနေနဲ့ ဒုက္ခထုပ်ကို ကိုင်ထားရတာဆိုတော့ ဒုက္ခသည်တွေချည်းပဲ အဲဒီဒုက္ခရောက်နေတဲ့ သတ္တဝါတွေအပေါ်မှာ ဘုရားအလောင်းတော်ရဲ့ ကရုဏာ ရောက်ရှိသွားတယ်၊ ကြီးကျယ် မြင့်မြတ်လွန်းလို့ ဘုရား အလောင်းတော်ရဲ့ ကရုဏာကို မဟာကရုဏာလို့ ခေါ်တယ်၊ အဲဒီ မဟာကရုဏာကြောင့် ကြီးမား မြတ်မွန် ထူးချွန်တဲ့ ပရဟိတစိတ် ပေါ်လာရတာ။ အဲဒီ ပရဟိတစိတ်နဲ့ ကိုယ်ကျိုးစွန့်ခွါ အနစ်နာခံပြီး ပါရမီ ဖြည့်ကျင့်ခဲ့လို့ ဘုရားဖြစ်လာခဲ့တာပါ၊ သူ့ကို စောင့်ရှောက် တော့ ကိုယ့်ဂုဏ်လဲ ပြောင်မြောက်လာစမြဲပဲ။

၂။ ပရဟိတ မြတ်ဗုဒ္ဓ

*** အမြင်ထူးခြား၊ လွန်သနား၍၊ အများအကျိုး၊**
ကောင်းရာတိုးဖို့ ၊ ကိုယ်ကျိုးစွန့်ခွါ၊
ဖြည့်ကျင့်ကာ၊ မြတ်စွာ ဗုဒ္ဓပေါ်လာသည်။
*** ဒုက္ခလွတ်ရန်၊ ချမ်းသာရန်နှင့် ၊**
အမှန်ကယ်ရေး၊ နည်းလမ်းပေးဖို့၊
ဖြူဖွေးနှလုံး၊ အစဉ်သုံးကာ၊
ဖြည့်ကျင့်လာ၊ မြတ်စွာဗုဒ္ဓပေါ်လာသည်။
*** ပရဟိတ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓ၊ ထူးလှ အာဇာနည်။**

လောကထဲမှာ မြတ်ဗုဒ္ဓသာ အမြင့်မြတ်ဆုံး ပရဟိတ စွမ်းအားရှင်ဖြစ်ပါတယ်၊ မြတ်ဗုဒ္ဓလောက်ကြီးကျယ် ပြောင်မြောက်ထိရောက်အောင် ပရဟိတစွမ်းဆောင် ပေးနိုင်သူ ဘယ်သူမှ မရှိပါဘူး၊ မြတ်ဗုဒ္ဓဟာ အကြီးမားဆုံး အမြင့်မြတ်ဆုံး အတိကျဆုံး အပြည့်ဝဆုံး အသေချာဆုံး ပရဟိတစွမ်းဆောင်ရှင်ပါ။

ပရဟိတစိတ်နဲ့ပဲ ခက်ခဲတဲ့ ပါရမီတွေဖြည့်ခဲ့တယ်၊ ပရဟိတစိတ်ကြောင့်ပဲ ဘုရားဖြစ်ခဲ့တာပါ။ အတ္တဟိတ သက်သက်သာဆိုရင် ဘုရားဖြစ်အောင် ကျင့်နေဖို့တောင် မလိုတော့ဘူး၊ သုမေဓါ ရှင်ရသေ့ဘဝက သာဝကပါရမီ ပြည့်နေပြီပဲ၊ ဆက်အားထုတ်လိုက်ရင် ရဟန္တာဖြစ်ပြီး နိဗ္ဗာန် ရောက်ဖို့ သေချာနေပါပြီ၊ ပရဟိတစိတ်ကြောင့်သာ အသက် စည်းစိမ်များစွာ စွန့်လွှတ် အနစ်နာခံပြီး ဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ပါရမီကောင်းမှုတွေကို ဖြည့်ကျင့်ခဲ့တာ ဖြစ်တယ်၊ အကြီးကျယ်ဆုံး ပရဟိတ လုပ်ငန်းကို လုပ်ဆောင်ပေးလိုတဲ့ကြောင့် အကြီးကျယ်ဆုံး သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ကြီး ရဖို့အတွက် ကိုယ်ကျိုးစွန့်ခဲ့တာပါ။ ပရဟိတ အတွက် ၄-အသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ကြာအောင် အနစ်နာခံခဲ့တာပါ၊ ပရဟိတ အတွက် အရည် အသွေးမြင့်အောင် မြှင့်တင်ခဲ့တာပါ။ ပါရမီဖြည့်တယ် ဆိုတာ ကိုယ်ကျိုးစွန့် အနစ်နာခံလိုက်တာပဲ။

၁၀ အရှင်သီရိန္ဒာဘိဝံသ (ယောဆရာတော်)

ပရဟိတ အတွက် ဗုဒ္ဓဖြစ်အောင် ဖြည့်ကျင့်နေရတာပါ။ အတ္တဟိတ သက်သက်သာဆိုရင် ဘုရားဖြစ်အောင် လုပ်နေစရာ မလိုဘူး၊ သုမေဓာရှင်ရသေ့ ဘဝကပဲ အတ္တဟိတ ပြီးနိုင်ခဲ့ပြီကိုး၊ ပရဟိတ စိတ်ကြောင့်ပဲ ဘုရားဖြစ်ခဲ့တယ်၊ ပရဟိတ စိတ်နဲ့ပဲ တရားဟောခဲ့တယ်၊ ပရဟိတစိတ်ကြောင့်ပဲ ဗုဒ္ဓသာသနာ ပေါ်ပေါက်လာတာ။

ဘုရားဖြစ်အောင် လုပ်ရင် ကိုယ့်မှာရရှိလာတဲ့ ကိုယ်နဲ့ဆိုင်တဲ့ အများတကာက မြတ်နိုးစရာလို့ အထင်ကြီးခံနေရတဲ့ အသက်စည်းစိမ် မြောက်မြားစွာကို စွန့်လွှတ် အနစ်နာခံရလိမ့်မယ် "အို-- ငါတစ်ယောက် အနစ်နာခံလိုက်ရင် သတ္တဝါတွေ အများကြီး အပူဒုက္ခ လွတ်ကြမှာပဲ၊ ငါတစ်ယောက် အနစ်နာခံလိုက်လို့ အများကြီး ချမ်းသာရင် ပြီးတာပဲ" အားကိုးမြတ်နိုးဖို့ အလွန်ကောင်းတဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့ စိတ်ထားပါ။

ဘုရားဖြစ်အောင်သာ ကျင့်မယ်ဆိုရင် အသက် သွေးချွေး စည်းစိမ်ဥစ္စာ မြောက်မြားစွာ မရေတွက်နိုင်အောင် စွန့်ရမယ်၊ ဘဝများစွာ အသေခံရမယ် "အို-- ငါတစ်ယောက် သေရတာ ဒီလောက်အရေးမကြီးပါဘူး ငါတစ်ယောက် အနစ်နာခံရလို့ အများတကာ ချမ်းသာသွားမယ်ဆိုရင် ပြီးတာပါပဲ"၊ အဲဒါ မြင့်မြတ်တဲ့ ပရဟိတစိတ်ထားပါ။ တကယ်လဲ လေးစားထိုက်ပါတယ်၊ တွေးကြည့်ရင်တောင် ကြက်သီးထစရာကြီးပါ။

သတ္တဝါများ ဒုက္ခမျိုးစုံလွတ်ဖို့၊ ချမ်းသာမျိုးစုံရဖို့၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် နည်းမှန်လမ်းမှန် ကယ်တင်တတ်ဖို့၊ နည်းလမ်းတွေ ညွှန်ပြပေးလိုတဲ့ကြောင့် ကိုယ်ကျိုးစွန့်ခဲ့ပြီး အနစ်နာခံခဲ့တာပါ၊ "ဗုဒ္ဓ"ဆိုတာကပဲ အထူးချွန်ဆုံး ပရဟိတစွမ်းအားရှင်ရဲ့ အမည်ဖြစ်ပါတယ်။

❁❁❁

၃။ ပရဟိတဆိုတာ ပေးဖို့သက်သက်ပါ

*** ကိုယ်ကျိုးမပါ၊ သူ့တွက်သာ၊**
ငဲ့ကာဆောင်ရွက်ရ။
*** ကရုဏာထား၊ မေတ္တာပွား၊**
စွမ်းအားဖြည့်ပေးရ။
*** သူ့ကိုစောင့်ရှောက်၊ ကိုယ့်ဂုဏ်မြှောက်၊**
ထွန်းတောက်စွမ်းအားရ။

ပရဟိတဆိုတာ ကိုယ်ကျိုးကို မငဲ့ဘဲ သူ့အတွက် သက်သက်လုပ်ပေးတာပါ၊ သီးခြား အလှူဒါနကြီးတွေ လုပ်ကြတယ်ဆိုတာ သူ့အတွက်ပါတယ်ဆိုပေမယ့် ကိုယ့်အတွက် ဦးတည်ပြီး လုပ်ကြတာပါ၊ ကိုယ့်ရဲ့ မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ရရေးကို အဓိကဦးတည်တာပါ၊ ဒါကြောင့် သီလရှိတဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ရွေးချယ်ပြီး လှူကြတယ်၊ ကိုယ့်အတွက်ငဲ့ပြီး ရွေးချယ်တာပါ။

ပရဟိတဆိုတာ သူ့ဆီက ဘာတစ်ခုမှ မျှော်လင့်ချက်မထားဘူး၊ "ငါတို့က ဒီလို ကူညီဆောင်ရွက်ပေးလိုက်ရင် သူတို့ကငါတို့ကို အသိအမှတ်ပြုလိမ့်မယ်၊ ပေးကြလိမ့်မယ်၊ ငါတို့ လိုအပ်တဲ့အခါ သူတို့က ပြန်ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးကြလိမ့်မယ်"လို့ လုံးဝမျှော်လင့်ချက်မထားပါဘူး၊ ပရဟိတသဘောဆိုတာ ကိုယ့်ကြောင့်သူချမ်းသာရင် တော်ပြီပေါ့၊ ကိုယ့်အတွက် မငဲ့မှ မြင့်မြတ်တဲ့ပရဟိတ စိတ်ဖြစ်မှာပါ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓကို ကြည့်ပေါ့၊ ကိုယ့်အတွက် ဘာမှ မငဲ့ဘူး။

သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကြီးကို လိုချင်တာက လောကထဲမှာ ကြွားချင်လို့မဟုတ်ဘူး၊ ဉာဏ်ကြီးကျယ်မှ အကြီးအကျယ်ဆုံး ပရဟိတလုပ်ငန်းကို လုပ်နိုင်မှာ ဖြစ်လို့ လိုချင်တာပါ၊ များများသိမှ များများပေးနိုင်မယ်၊ ကြီးကြီးသိမှ ကြီးကြီးလုပ်ပေးနိုင်မယ်၊ ကောင်းကောင်းသိမှလဲ ကောင်းကောင်းဖန်တီးပေးနိုင်မယ်၊ ဒါကြောင့်

ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် လုပ်ပေးချင်လို့ ကြီးကျယ်တဲ့ဉာဏ်ကို ရဖို့အတွက် အကြီးကျယ်ဆုံး ပါရမီလုပ်ငန်းကို လုပ်ခဲ့တာပါ။

ပရဟိတဆိုတာ ပေးဖို့သက်သက်ပါ၊ လှူတဲ့အခါ သီလရှိသူတွေ ရွေးချယ်ကြတာက ကိုယ့်အတွက်ငဲ့လို့ပါ၊ ပရဟိတကျတော့ အယုတ် အလတ် အမြတ်မရွေး, လူမျိုးမရွေး ဘာသာမရွေး, ပုဂ္ဂိုလ်မရွေး, ဘယ်သူ ဘယ်တှာ မရွေးအားလုံးရဲ့ အကျိုးအတွက်ပါ၊ သူတို့ဆီက ဘာတစ်ခုမှလဲ မျှော်လင့်ချက် မထားပါဘူး၊ ကိုယ့်ကြောင့် သူချမ်းသာသွားရင် ပြီးတာပဲ။

၄။ ပရဟိတဆိုတာ သူ့အတွက်ကိုယ်အနာခံပေးတာ

* ကံအား ဉာဏ်အား၊ လုံ့လအားတို့၊
ရှားပါးမစုံ၊ မလုံလောက်ငြား၊ လူအများ၊
သနားငဲ့ညှာကူညီရ။

* ကိုယ့်ကျေးဇူးကို၊ အထူးသိကာ၊
တုံ့ပြန်လာငြား၊ မလိုလား၊
စိတ်ထားသန့်စင်ရ။

* ကိုယ့်စေတနာ၊ ကိုယ့်မေတ္တာကြောင့်၊
သူ့မှာငြိမ်းချမ်း၊ မပင်ပန်း၊
ရွှင်လန်းဝမ်းသာရ။

လောကမှာ ကြက်ခြေနီ၊ လခြမ်းနီစတဲ့ လူမှုရေးအဖွဲ့အစည်းတွေဆိုတာ သူ့အတွက် ကိုယ်က အနာခံပေးရတဲ့အဖွဲ့တွေပဲ၊ ကူညီခံရသူတွေထံက တုံ့ပြန်ကျေးဇူးဆပ်မှုကို ဘာတစ်ခုမှ မမျှော်လင့် မတောင့်တကြပါဘူး၊ ယခု မင်္ဂလာဗျူဟာ ပရဟိတအဖွဲ့ဆိုတာလဲ ဒီလိုပါပဲ၊

လူမျိုးမရွေး ဘာသာမရွေး ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမရွေး ကံအား ဉာဏ်အား လုံ့လအား မလုံလောက်ရှာကြလို့ လူမှုရေး ပညာရေး ကျန်းမာရေးစသည် မပြည့်စုံရှာကြသူများကို သူတို့ခန္ဓာ သူတို့ သုံးနိုင်ကြဖို့ မေတ္တာ ကရုဏာ အရင်းခံတဲ့ စေတနာကောင်းနဲ့ ကူညီဆောင်ရွက် နေကြတာပဲ။

ပရဟိတစေတနာရှင်ဟာ ကိုယ့်ကျေးဇူးကို သိလို့ တုန့်ပြန်မှုကို လုံးဝမျှော်လင့်စရာ မလိုပါဘူး၊ ဥပမာ ခွေးကလေး တစ်ကောင် ရေနစ်မွမ်းလို့ ပင်ပန်းနေတာကို မြင်လိုက်ရရင် ကရုဏာအပြည့်နဲ့ မဖြစ်မနေ ဆယ်တင် ပေးလိုက်ရုံပေါ့၊ လမ်းဘေးမှာ အစာငတ်ပြတ်လို့ အားအင် ချိနဲ့နေတဲ့ ခွေးငတ်ကလေးတစ်ကောင်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ ရင်ကရုဏာအပြည့်နဲ့ အစာကျွေးပေးလိုက်ရုံပေါ့၊ သူတို့ဆီ က ဘာကိုမှ မျှော်လင့်တောင့်တစရာ မလိုပါဘူး၊ ခွေးကလေးက “ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ” လို့ ကျေးဇူး တင်စကားလေးတောင် တုန့်ပြန်နိုင်စွမ်း မရှိပါဘူး၊ သူ့ဆီက

ဘာကိုမှ မလိုပါဘူး၊ ကိုယ့်စေတနာ ကိုယ့်မေတ္တာ ကရုဏာကြောင့် ခွေးကလေး ဒုက္ခလွတ်ပြီး ချမ်းသာသွားရင် ပြီးပြီပဲ၊ သူက မတုန့်ပြန်ပေမယ့် ကိုယ့်ရဲ့ အောင်မြင်တဲ့ စွမ်းဆောင်ချက်ကိုကြည့်ပြီး ကိုယ့်ဟာကိုယ် ကြည်နူး ဝမ်းသာရတာက လောကမှာ ဘယ်အရသာနဲ့မှ မလဲနိုင်တဲ့ အရသာပါ၊ ကိုယ့်စေတနာဟာ ကိုယ့်လုပ်ခပဲ။

ပရဟိတ စေတနာရှင်ဟာ ဒုက္ခလွတ်ပါစေ "ဆိုတဲ့ ကရုဏာ, "ချမ်းသာပါစေ" ဆိုတဲ့ မေတ္တာနဲ့ပဲ ကူညီတတ်တယ်၊ ပေးကမ်းတတ်တယ်၊ ထောက်ပံ့တတ်တယ်၊ မေတ္တာ ကရုဏာအရင်းခံတဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့ စေတနာနဲ့ပဲ ဆောင်ရွက်ပေးပါတယ်။ ဒါကြောင့်လဲ မြင့်မြတ်သူတွေရဲ့ အလုပ်ဖြစ်တယ်။

ပရဟိတဆိုတာ သူ့အတွက် ကိုယ်အနာခံပေးတာ၊ သူလျှောက်လှမ်းနိုင်ဖို့ ကိုယ်က တံတားခင်းပေးတာ၊ အမြင့်မြတ်ဆုံး ပရဟိတစွမ်းဆောင်ရှင် ဖြစ်တဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့

ခေတ်ကောင်းတွေ စိမ့်ဝင် ကူးစက်နေကြတဲ့ မင်္ဂလာဗျူဟာ ပရဟိတအဖွဲ့ဟာ မြင့်မြတ်တဲ့ ပရဟိတစိတ်တွေ ကိန်းနေကြတယ်၊ ပရဟိတ အလုပ်ကို မလုပ်ပဲ မနေနိုင်ဘူး၊ မြင့်မြတ်တဲ့ စိတ်ရှိသူပီပီ "ဒါငါလုပ်ရမှာပါ"လို့ သိနေကြတယ်။ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ လမ်းစဉ်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးရာရောက်ပါတယ်။

၅။ ပရဟိတစိတ်နဲ့ပဲ တရားဟောတယ်

* လာဘ်လည်းမဖက်၊ ဂုဏ်မမက်ပါ၊
  သန့်ရှင်းစွာ၊ မေတ္တာဖြင့်သာ ဟောညွှန်သည်။
* ဒေဝဒတ်မှာ၊ ရာဟုလာ၊ မေတ္တာအတူ
  ထားနိုင်သည်။
* ဆုံးမထိုက်ငြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်များ၏၊
  ရင့်ပွားချိန်တန်၊ အသိဉာဏ်
  မှန်မှန်ကြည့်ရှုသည်။
* ကျေးဇူးကိုပြု၊ စွမ်းဆောင်မှု၊ ယခုတိုင်ခဲ့ပြီ။
* ပရဟိတ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ မုချပေါ်လာသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓဟာ အလောင်းတော်ဘဝက ပရဟိတစိတ်နဲ့ ပါရမီတွေ ဖြည့်ကျင့်ခဲ့လို့ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရတော်မူခဲ့ပါတယ်။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ပရဟိတဉာဏ်လို့ ခေါ်ရင်ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရပြီးတော့လဲ ပရဟိတ သက်သက်နဲ့ပဲ တရားတွေဟောခဲ့တယ်၊

သူများတွေရဲ့ ပင့်တာ လျှောက်တာကို စောင့်မနေပါဘူး၊ ပရဟိတသမားဟာ အပင့်ကို စောင့်နေဖို့လည်း မလိုပါဘူး။ ဒေဝဒတ်နှင့် ရာဟုလာကို တန်းတူ မေတ္တာထားပြီး တရားဟောတော်မူနိုင်ပါတယ်။

နေ့စဉ်မှန်မှန် ဉာဏ်နဲ့ကြည့်လို့ ဉာဏ်ထဲမှာ ဆုံးမထိုက်သူ တရားဟောထိုက်သူ ကျွတ်ထိုက်သူ မဂ်ဖိုလ်ရထိုက်သူ ပေါ်လာရင် တစ်ယောက်တည်းဖြစ်ပါစေ ဝေးချင်သလောက်ဝေးပါစေ ကြွရောက်ပြီး တရားဟောတော်မူပါတယ်၊ သူတို့ဆီက ဘာတစ်ခုမှ မတောင့်တပါဘူး၊ သူတို့ဆီက ဘာမှမလှူလို့လဲ , ဘာမှ ကိစ္စမရှိ၊ ဘာမှ အရေးမကြီး ကိုယ့်ဆွမ်း ကိုယ်ခံစားမယ်၊ ရောက်တဲ့နေရာ ကိုယ့်သပိတ်နဲ့ ကိုယ်ဆွမ်းခံလို့စားရုံပဲ၊ ဘယ်သူက ဘာတွေလှူတာ မလှူတာ ဘာတစ်ခုမှ စိတ်ထဲမှာ မထား၊ တကယ့် ပရဟိတစိတ်ပါ။

ပရဟိတစိတ်နဲ့ပဲ ပါရမီဖြည့်ခဲ့လို့ ပရဟိတစိတ်ကြောင့်ပဲ ဘုရားဖြစ်ခဲ့တာဆိုတော့ တရားဟောတော့လဲ ပရဟိတစစ်စစ်နဲ့ပဲ ဟောတာပေါ့၊ အကျိုးသာရှိမယ်ဆိုရင် တစ်ယောက်တည်းရှိပါစေ ကြွတော်မူတယ်၊ တစ်ခါတစ်ရံ အခက်အခဲမျိုးစုံနှင့် ရင်ဆိုင်ရတယ်၊ ခန္တီ မေတ္တာကရုဏာတွေ အရင်းခံပြီးတော့ ဟောတာပါပဲ။

တရားဟောလို့ တရားနာရသူတွေ အသိတရားတွေရသွားကြတယ်၊ ဆင်းရဲ အပူမျိုးစုံတွေ ငြိမ်းသွားကြတယ်၊ စိတ်ဓာတ်ငြိမ်းချမ်းလို့ ချမ်းသာမျိုးစုံရသွားကြတယ်၊ လောကီ လောကုတ္တရာ ဉာဏ်ဓာတ်တွေ ပွင့်လင်းသွားကြတယ်။

ဘယ်သူ့ဆီက ဘာကိုမှ မမျှော်လင့်ပဲ ကိုယ့်ဆွမ်းကိုယ်ခံစားပြီး တရားဟောတယ်၊ ကိုယ့်ကြောင့် သူတို့ချမ်းသာရင် ပြီးပြီပေါ့၊ သူတို့ဆီက ဘာမှ မလိုပါဘူး၊

ကိုယ့်ကြောင့် သူတို့အသိဉာဏ်အလင်းရသွားရင် တော်ပြီပေါ့၊ ကိုယ် ဆောင်ရွက်ပေးမှုကြောင့် သူတို့ရဲ့ အပူဆင်းရဲတွေ ငြိမ်းအေး ပြီး ချမ်းသာသွားရင် ပြီးပြီပေါ့၊ အဲဒီလို မြင့်မြတ်တဲ့ စိတ်ထားနဲ့ တရားတွေ ဟောခဲ့တာ။

ဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားဟာ ပရဟိတစွမ်းဆောင်ရှင်တွေထဲမှာ အထူးခြားအမြင့်မြတ်ဆုံး ဖြစ်ပါတယ်၊ အထိရောက်ဆုံး စွမ်းဆောင်ပေးနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးလဲ ဖြစ်တော်မူပါတယ်။

၆၊ ပရဟိတ မိ နှင့် ဘ

* အကျိုးလိုကာ၊ မေတ္တာဖြူဖွေး၊ အရိပ်ပေး၊
  ငြိမ်းအေးကူမ, မိ နှင့် ဘ။
* သမီးနှင့်သား၊ သနားကြင်နာ၊ ယုယကာ၊
  ကောင်းစွာဖေးမ, မိ နှင့် ဘ။
* တိုးတက်ကြီးပွါး၊ အောင်မြင်သွားမူ၊
  စိတ်ထားဖြူစွာ၊ မုဒိတာ၊ ဝမ်းသာရွှင်ပြ,
  မိ နှင့် ဘ။
* ကိုယ့်လမ်းကိုယ်သွား၊ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုး၊
  စွမ်းရည်တိုးလာ, ဥပေက္ခာပြု၊ လျစ်လျူရှုကြ,
  မိ နှင့် ဘ။

ပြီးတော့လဲ လောကထဲမှာ မိဘတွေကို ကြည့်ပါ၊ မိဘဆိုတာ ပုထုဇဉ်သဘောအရ အတ္တဟိတ ပါသင့် သလောက်ပါမှာ ဖြစ်ပေမယ့် ပရဟိတကများပါတယ်၊ မိဘက သားသမီးတွေအပေါ်မှာ ဆောင်ရွက်ရတဲ့ လမ်းစဉ်

ဟာ အမှန်တော့ ပရဟိတလမ်းစဉ်ပါ၊ တချို့မိဘတွေ သားသမီးတွေအပေါ်မှာ မျှော်လင့်တောင့်တချက်ရှိကြ ပေမယ့် ကြီးလာတော့ တောင့်တတဲ့အတိုင်းလဲ ဖြစ်မလာ ကြပါဘူး၊ "ငါ့သားလေးက အားကိုးရမှာ ဟဲ့၊ ငါ့သမီး လေးက အားကိုးရမှာဟဲ့" လို့ မျှော်လင့်ထားပေမယ့် ကြီးလာတော့ မိဘစကား နားမထောင်သူတွေ သူတို့ သွားချင်ရာ သွားသူတွေ ရှိနေတတ်ကြတာပဲ။

ပရဟိတစိတ်ပြည့်ဝတဲ့ မိဘတွေဟာ ဗြဟ္မာကြီး တွေနဲ့တူတယ်လို့ မြတ်စွာဘုရားက ဟောထားပါတယ်၊ ဗြဟ္မာကြီးတွေဟာ မေတ္တာ ကရုဏာ မုဒိတာ ဥပေက္ခာ ဆိုတဲ့ ဗြဟ္မဝိဟာရတရား ၄ပါးနဲ့ လောက ကောင်းကျိုး ပြုအနေနဲ့ လွှမ်းခြုံပေးနေကြသလို မိဘတွေလဲ သားသမီး တွေအပေါ်မှာ အဲဒီဗြဟ္မဝိဟာရလမ်းစဉ် ၄ချက်နဲ့ပဲ စောင့်ရှောက်နေတဲ့အကြောင်း ဘုရားဟောထားတာ ရှိပါတယ်။

သားသမီးလေးတွေ ကိုယ်ဝန်အဖြစ် ရောက်ရှိလာပြီဆိုရင်ပဲမိဘတွေက သားသမီးလေးတွေအပေါ်မှာ မဖွားခင်ကတည်းက မေတ္တာလွှမ်းခြုံထားတယ်ဆိုပဲ၊ "ဘယ်နေ့များငါ့သားလေး ငါ့သမီးလေး ကျန်းကျန်းမာမာ နဲ့ဖွားမြင်လာမလဲ" "အနာရောဂါ ကင်းကင်းရှင်းရှင်း, အင်္ဂါကြီးငယ် ပြည့်ပြည့်စုံစုံနဲ့ ဖွားမြင်လာမလဲ" "မျက်စိတို့, နားတို့, ခြေတို့, လက်တို့ ပါလာကောင်းတန်ရဲ့ ပြည့်ပြည့်စုံစုံပါလာပါစေ" "တချို့ကလေးလေးတွေ ဖွားလာကတည်းက ခြေထောက်မပါရတာနဲ့ လက်မပါရ တာနဲ့ မျက်စိမပါရတာနဲ့ နားမပါရတာနဲ့ သနားစရာ ကလေးတွေရှိနေကြတယ်" "ငါတို့သားလေး သမီးလေး ဒါမျိုးမဖြစ်ပါစေနဲ့၊ လူမှာရှိနေရမယ့် အင်္ဂါကြီးငယ် အစိတ်အပိုင်းတွေ ပြည့်ပြည့်စုံစုံနဲ့ ချမ်းချမ်းသာသာ ဖွားမြင်လာပါစေ"လို့ မေတ္တာနဲ့ လွှမ်းခြုံထားတာတဲ့။

ဖွားမြင်လာတော့လဲ မေတ္တာနဲ့ပဲ စောင့်ရှောက်ပေးတယ်၊ မေတ္တာနဲ့ပဲ သင်ကြားပေးတယ်၊ မေတ္တာနဲ့ပဲ မလုပ်သင့်တာတွေကို တားပေးတယ်၊ မေတ္တာနဲ့ပဲ လုပ်သင့်တာတွေကို လမ်းညွှန်သွန်သင်ပေးတယ်၊ မေတ္တာနဲ့ပဲ လမ်းသွားသင်ပေးတယ်၊ စကားပြော သင်ပေးတယ်၊ မေတ္တာနဲ့ပဲ အစစအရာရာ အဆင်ပြေ ချမ်းသာအောင် ကူညီဆောင်ရွက်ပေးပါတယ်၊ သူတို့ဆီက မျှော်လင့်တော့လဲ မျှော်လင့်တဲ့အတိုင်း ဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်တာဆိုတော့ ဘာမှ မျှော်လင့်မနေတော့ဘူး၊ ကိုယ့်ကြောင့် သားသမီးတွေ ဘေးရန် အပူကင်းလို့ ချမ်းသာနေရင် ပြီးတာပါပဲ၊ ဒါ့ကြောင့် ပရဟိတစွမ်းအားရှင် ဖြစ်တဲ့ မိဘတွေဟာ မဖွားခင် ကတည်းကစပြီး ဖွားမြင်ပြီးနောက်လဲ တစ်သက်လုံး မေတ္တာနဲ့ လွှမ်းခြုံ စောင့်ရှောက် ထားကြပါတယ်၊ ဒါ့ကြောင့် ပြဟ္မာကြီးနဲ့တူတယ်။

၇။ သနားလိုက်တာ ကရုဏာ

ဖွားမြင်လာတော့လဲ သားသမီးလေးတွေက သေးသေး မွှားမွှား ငယ်ငယ် ကလေးတွေ၊ ထားသလိုနေရတယ်၊ ခြင်ကိုက်, ကြမ်းပိုးကိုက်၊ နာတော့ငိုတယ်၊ ဆာတော့လဲ ငိုပြန်တယ်၊ နေမကောင်းတော့လဲ ငိုပြန်တယ်၊ ငိုသံလေးတွေကြားရတော့ မိဘတွေမှာ "ငါ့သားလေး၊ ငါ့သမီးလေး ဘာများဖြစ်တာလဲဟဲ့ ဆင်းရဲရှာလိုက်တာ၊ ဆင်းရဲရှာလိုက်တာ၊ ဆင်းရဲအမြန်လွတ်ပါစေ"၊လို့ ကရုဏာဖြစ်ရှာကြတယ်။

ကိုယ်တတ်နိုင်သလောက် သေချာစူးစမ်းလေ့လာ၊ သူတို့ကိုမေးတော့လဲ ဘာမှမပြောတတ်၊ စိတ်တိုင်းမကျရင် ငိုတာလောက်ပဲပြနိုင်တာ၊ ငိုတာကြည့်ပြီး "ဘာဖြစ်သင့်တာလဲ ဟဲ့" လို့ စူးစမ်း၊ လိုအပ်ရင် ဆေးဆရာတို့ ဆရာဝန်တို့နဲ့ စမ်းသပ်လို့၊ ဆင်းရဲလွတ်အောင် ကူညီဆောင်ရွက်ပေးကြတယ်၊ ပရဟိတ စွမ်းအားရှင်ဖြစ်တဲ့ မိဘတွေဟာ သားသမီးတွေအပေါ်မှာ ဆင်းရဲကြုံလာတိုင်း ကရုဏာနဲ့ အရိပ်ပေးပြီးစောင့်ရှောက်ပေးကြတယ်။

၈၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ မုဒိတာ

သားသမီးလေးတွေကို လမ်းသွားသင်ပေးလို့ လမ်းသွားတတ်ပြီဆိုရင် “ ဟဲ့-သားလေးက သွားတတ်ပြီကွယ့်၊ သမီးလေး ပြေးတတ်ပြီကွယ့် ” လို့ မိဘတွေ ဝမ်းသာလိုက်ကြတာ၊ လမ်းသွားသင်ပေးတော့ လမ်းသွားတတ်တယ်၊ ပြေးတတ်တယ်၊ ဆော့ကစား တတ်တယ်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ၊ မုဒိတာပေါ့။

စကားသင်ပေးတော့ စကားပြောတတ်တယ်၊ ဟယ်-သားလေးစကားပြောတတ်လိုက်တာ၊ သမီးလေး စကားပြောတတ်နေပြီပဲကွယ့်၊ ဟယ်---ဩကာသတွေ တောင် ဆိုတတ်နေပြီပဲ ” ဝမ်းသာလိုက်ကြတာ၊ စိတ်ထဲဘယ်လိုပျော်မှန်းမသိဘူး၊ သိပ်ပြီး ကြည်နူး ရွှင်လန်းကြတယ်၊

စကားပြောတတ်-လမ်းသွားတတ်လို့ ကိုယ်သင်ပေးတဲ့ အတိုင်း တတ်မြောက်လို့ နားလည်လို့လာရင် သိပ်ဝမ်းသာကြတယ်၊ နောက်ပိုင်းပညာတွေသင်လို့ ထူးချွန်တတ်မြောက်လို့၊ စာမေးပွဲတွေ တစ်ပွဲပြီးတစ်ပွဲ အောင်မြင်လို့လာပြန်တော့ လိုက်လိုက်လှဲလှဲ ဝမ်းသာလိုက်ရတာ၊ တစ်စတစ်စ အရွယ်လေးကြီးလို့၊ စီးပွားရေးတွေလုပ်လို့၊ စီးပွားရေး အဆင်ပြေလို့၊ အစစအရာရာ တိုးတက်ကြီးပွားပြည့်စုံလို့လာပြန်တော့လဲ သိပ်ဝမ်းမြောက်ကြတယ်၊ ဒါကြောင့် မိဘတွေဟာ သားသမီးအပေါ်မှာ ဗြဟ္မာကြီးပမာ မုဒိတာနဲ့လဲ လွှမ်းခြုံစောင့်ရှောက်ပေးနေကြတယ်။

✺✺✺

၉။ သူ့ကံနဲ့သူပေါ့

ဥပေက္ခာက ၂-လမ်းရှိတယ်၊ မိဘတွေက မေတ္တာကရုဏာနဲ့ စောင့်ရှောက်လိုက်တော့ သားသမီးတွေ ပညာလဲ တတ်ပြီ၊ စီးပွားလဲရှာတတ်ပြီ၊ ကိုယ့်ဘဝကိုယ်ရုန်းကန်တတ်ပြီ၊ ကိုယ့်နေရာကိုယ် ဖန်တီးတတ်ပြီ၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် နေနိုင်ထိုင်နိုင်ကြပြီ၊ အဲဒါနဲ့ သူ့အိမ်ကိုယ့်အိမ် ခွဲသွားကြ၊ အဲဒီတော့ မိဘတွေက " ငါ့သားငါ့သမီး နေတတ်ထိုင်တတ်ပြီ၊ သူတို့အတွက် ငါတို့က ထူးပြီးကြောင့်ကြစိုက်စရာမလိုတော့ဘူး၊ သူတို့ဘဝသူတို့ရုန်းတတ်ပြီ၊ သူ့အလုပ်နဲ့သူ သွားတတ်ပြီ" ဆိုပြီးတော့ သူတို့အပေါ် ကြောင့်ကြမစိုက်ပဲ အေးမြတဲ့ ဥပေက္ခာနဲ့ လွှမ်းခြုံစောင့်ရှောက်ကြတယ်။

ကိုယ်ဆောင်ရွက်တဲ့အတိုင်းအဆင်ပြေသွားလို့ "သူတို့လေးတွေ ကိုယ့်ဟာကိုယ်နေတတ်ပြီ၊ ကိုယ့်ဘဝကိုယ်ရုန်းတတ်ပြီ၊ ငါတို့က ထူးပြီးကြောင့်ကြစိုက်စရာ

မလိုတော့ဘူး” လို့ငြိမ်းချမ်းစွာ ဥပေက္ခာပြု လျစ်လျူရှုတာ ကတစ်မျိုး။

နောက်တစ်လမ်းက - မိဘတွေက သားသမီးတွေ အပေါ် “ကြီးလာရင်ငါတို့ကို ကူညီစောင့်ရှောက် လိမ့်မယ်၊ ငါတို့ စိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်” လို့မျှော်လင့်ထားကြ တယ်၊ အားလဲကိုးကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကြီးလာတော့ ကိုယ်ထင်ထားတာနဲ့ တခြားစီဖြစ်သွားတယ်၊ သားက မလိမ္မာ၊ သမီးက မလိမ္မာ၊ ဖြစ်စေချင်တာက တစ်မျိုး၊ ဖြစ်သွားတာက တစ်မျိုး၊ လုပ်စေချင်တာက တစ်မျိုး၊ လုပ်သွားတာက တစ်မျိုး၊ အဲဒီတော့ “အေးလေ သူ့ကံနဲ့ သူပေါ့၊ ငါ့တာဝန်ကျေပြီပဲ၊ သူ့အတွက် ကြောင့်ကြစိုက် စရာမလိုတော့ဘူး” လို့ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်းနဲ့ပဲ စိတ်ကို ဖြေလိုက်တယ်၊ စိတ်ထဲမှာ အလုံးတွေ အကြိတ်တွေ အခဲတွေ ဘာမှ မထားတော့ဘူး၊ ဘာမှ မုန်းမနေတော့ဘူး၊ သတင်းစာထဲထည့်ပြီး အမွေပြတ်တွေလဲ ကြေငြာမနေ

တော့ဘူး၊ ဥပေက္ခာပြု လျစ်လျူရှုလိုက်တယ်၊ အဲဒါ ပရဟိတ စိတ်ပဲ။

"ငါတို့က သူ့ကို သူ့ဘဝသူရုန်းကန်နိုင်အောင် သူ့ဘဝသူ သွားလာနိုင်အောင်, သူ့ဟာသူ နေတတ် ထိုင်တတ်အောင်, စောင့်ရှောက်ခဲ့ပြီးပြီ, နောက်တော့ သူဟာနဲ့သူ, သူ့ကံနဲ့သူပေါ့၊ သူ့ဘဝ သူ့ဟာသူသွားလိမ့် မယ်ပေါ့၊ သူ့အကြောင်းနဲ့ သူ့အကျိုးပေါ့" ငြိမ်းချမ်းစွာပဲ လက်လွှတ် လိုက်တယ်၊ စိတ်ထဲမှာ အချစ်အမုန်းတွေနဲ့ ထူးပြီးအချိန် ဖြုန်းမနေတော့ဘူး၊ အဲဒီ ဥပေက္ခာက တစ်လမ်း။

လျစ်လျူရှုတာက ပစ်ထားတဲ့သဘောမဟုတ်ပါဘူး၊ အေးချမ်းတဲ့သဘောပါ၊ သူ့ကံနဲ့သူ သူဟာနဲ့သူ သွားနိုင်ပြီ ဖြစ်လို့ ကိုယ်က အထူးကြောင့်ကြစိုက်စရာ မလိုတော့တဲ့ သဘောပါ၊ နောက်တစ်လမ်းက ကိုယ်ဖြစ်ချင်သလို ဖြစ်မလာလို့ သူ့ကံနဲ့သူပဲလို့ ငြိမ်းချမ်းစွာ ဖြေလိုက်တဲ့

သဘောပါ။ တစ်ခါတစ်ရံ သားသမီးက မျှော်လင့်ထားသလို ဖြစ်မလာဘူး၊ ငယ်ငယ်လေးနဲ့ သေသွားတယ်၊ ဒါလဲ သူ့ကံနဲ့ သူပဲပေါ့၊ ကိုယ်က တိုးတက်ကြီးပွားအောင် ကူညီ စောင့်ရှောက်ဆောင်ရွက်ပေးပေမယ့် သူ့ကံကဒီလောက်ပဲ ပါခဲ့တာကိုး၊ ကိုယ်ဘာတတ်နိုင်တာမှ မဟုတ်ပဲ၊ ကိုယ့်တာဝန် ကျေပြီးရင် ကျန်တာတော့ သူ့ကံနဲ့သူပေါ့။

၁၀။ ငှက်တွေက ပို့ပြီး ပရဟိတဆန်တယ်

* ဥပြီးသည့်နောက်၊ အကောင်ပေါက်အောင်၊
စောင့်ရှောက်၍နေ၊ ဝပ်ပေးပေ၊
ငှက်တွေသဘာဝ။
* ဖွားလာပြီးနောက်၊ အတောင်ပေါက်အောင်၊
စောင့်ရှောက်၍ပေး၊ အစာကျွေးကာ၊
ယုယရှာ၊ မေတ္တာရှေးရှုကြ။
* အတောင်ပေါက်ပြန်၊ စွမ်းအားသန်သော်၊
အပျံသင်ကာ၊ လွှတ်လိုက်ပါ၊ ဘယ်ဟာကိုမှ
မတောင့်တ (မငဲ့ကြ)။

ငှက်တွေကပို့ပြီး သားသမီးတွေအပေါ်မှာ ပရဟိတဆန်တာကို တွေ့ရမယ်၊ ဥကို ဥပြီးရင် ပစ်မထားဘူး၊ အကောင် မပေါက်မချင်း မေတ္တာနဲ့ စောင့်ရှောက်ပေးတယ်၊ အငွေ့ကို ပေးပြီး ဝပ်ပေးတယ်၊ ဥထဲက ပေါက်ဖွားလာပြန်တော့ အတောင် မပေါက်မချင်း မပျံနိုင်မချင်း မေတ္တာနဲ့

စောင့်ရှောက်တယ်၊ အစာရှာကျွေးတယ်၊ ကရုဏာနဲ့ ဘေးရန် ကာကွယ်ပေးပါတယ်။

အရွယ်ကြီးလို့ အတောင်ပေါက်လာတော့ အပျံသင်ပေးတယ်၊ ဘေးရန်လွတ်အောင် ရှောင်တိမ်းနည်းတွေ အဝေးရောက်အောင် ပျံသန်းနည်းတွေ, အကုန်သင်ပေးလိုက်ကြတယ်၊ သားသမီးဖြစ်တဲ့ ငှက်တွေထံက ဘာတစ်ခုမှ မမျှော်လင့်ပါဘူး၊ ကိုယ့်ဖက်က တာဝန်ကျေအောင်သေသေချာချာ ကူညီပေးကြတယ်၊ သားသမီးငှက်တွေ မိဘအကူအညီနဲ့ ကြီးလာလို့ ပျံနိုင်ကြတဲ့အခါ မိဘငှက်တွေ မုဒိတာနဲ့ ဝမ်းမြောက်ကြရှာမှာပါပဲ။

သားသမီးငှက်တွေ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ရုန်းကန်နိုင်လောက်အောင် စိတ်ချသွားတဲ့အခါ မိဘငှက်တွေက လွှတ်လိုက်ကြသတဲ့၊ "ကဲ သားတို့ သမီးတို့ ငါတို့တာဝန်ကျေပြီ၊ သင်တို့ကို ငါတို့ တာဝန်ကျေအောင် စောင့်ရှောက်ပြီးပြီ၊ သင်တို့ဟာ ကိုယ့်တောင်ပံ နှင့်ကိုယ်ပျံတတ်ပြီ၊

ကိုယ့်ခြေထောက်နဲ့ ကိုယ်သွားတတ်ပြီ၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ်ရှာစားတတ်ပြီ၊ ကိုယ့်နေရာကိုယ် ဖန်တီးတတ်ပြီ၊ ကိုယ့်ဘဝကိုယ်ရုန်းတတ်ပြီ၊ ဒီ့ကြောင့် သွားကြတော့ ကိုယ်သွားလိုရာ သွားပြီး ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ရုန်းကြတော့၊ ဒီကိုလဲ ပြန်မလာခဲ့ ကြနဲ့တော့။ တော်တော်ပြတ်သားတယ် ဗျ၊ ဒါ ဥပေက္ခာသဘောပဲဖြစ်မယ်။

ဒီ့ကြောင့် ငှက်တွေရဲ့ သားသမီးအပေါ် စောင့်ရှောက်မှုဟာ ကိုယ်ကျိုးအတွက် ငဲ့ကွက်မှုမပါတဲ့အတွက် ငှက်တွေက ပိုပြီး ပရဟိတဆန်တယ်။

၁၁။ မလုပ်ပဲ မနေနိုင်ဘူး

*** မြတ်စွာဘုရား၊ မိဘများ၏ သနားကြင်နာ၊ စောင့်ရှောက်တာ၊ မြင်ကာအားကျ၊ မြတ်နိုးကြ။**

*** စွမ်းအားမစုံ၊ မလုံလောက်ငြား၊ လူအများ၊ သနား ကြင်နာ ကူလိုကြ။**

မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ပရဟိတလမ်းစဉ်ကို ကြည်ညို မြတ်နိုးအားကျသူတွေ မိဘများရဲ့ သားသမီးအပေါ်မှာ ပရဟိတစိတ်နဲ့ ကူညီဆောင်ရွက်ခဲ့ပုံကို အတုယူ လေးစား ကြသူတွေဟာ ကိုယ့်သန္တာန်မှာ ပရဟိတစိတ်ဓာတ်တွေ ကူးယူထားကြတာဆိုတော့ ပရဟိတအလုပ်ကို မလုပ်ပဲ မနေနိုင်ကြပါဘူး။

လောကမှာ ကံ ဉာဏ်လုံ့လ မလုံလောက်ရှာကြလို့ ကျန်းမာရေး လူမှုရေး ပညာရေးစသည် မပြည့်စုံသူတွေ ရှိနေကြတော့ ကူညီနိုင်စွမ်းရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ကူညီကြ

ရမှာပါ၊ ကူညီတော့ ပရဟိတစိတ်နဲ့ပဲ ကူညီရမယ်၊ သူ့ဆီက ဘာမှ မလိုပါဘူး၊ သူကကိုယ့်ကို အသိအမှတ် ပြုချင်လဲပြု မပြုချင်လဲနေပေါ့၊ သူ့ကို ဒုက္ခလွတ်အောင် ကူညီ တော့သူဒုက္ခလွတ်ရင်ပြီးပြီပဲ၊ သူ့ကိုချမ်းသာအောင် ကူညီတာဆိုတော့ သူချမ်းသာသွားရင်ပြီးတာပဲ၊ မလိုချင်သူကို ကိုယ့်စေတနာက အံ့ဩစရာကောင်းအောင် အကျိုးပေးတတ်ပါတယ်၊ မြင့်မြတ်တဲ့ စိတ်ထားနဲ့, လုပ်ပေးတော့ မြင့်မြတ်တဲ့ အကျိုးကို မလိုချင်လဲ ပေးမှာပဲ။

ပရဟိတစိတ်မပြည့်ဝသူတွေဟာ သူ့ဆီက မျှော်လင့် ချက်ထားတတ်ကြတယ်၊ "ငါက ဖြင့်ပေးလိုက်ရတာ၊ သူကတော့ အသိအမှတ်ကလေးတောင် မပြုချင်ဘူး၊ မှတ်တမ်းလွှာလေးတော့ ပြန်ပေးဖို့ ကောင်းတာ"၊ စသည်ဖြင့် တောင့်တနေရင် ပရဟိတစိတ်တွေ နိမ့်ကျသွား ပြီ၊ တော်တော်အဆင့်နိမ့်သွားပြီ၊ ပရဟိတဆိုတာ

ကိုယ့်အတွက် သူ့ဆီက ဘာမှ မျှော်လင့်စရာမလိုဘူး၊ ကူညီခံရ သူတွေဒုက္ခလွတ်လို့ ချမ်းသာသွားရင်ပြီးတာပဲ။

တစ်ခါတစ်ရံ မြတ်မင်္ဂလာ စာစောင်မှာ ဓာတ်ပုံလေးတွေနဲ့ ပါလာတတ်တယ်၊ လူမှုရေး မပြည့်စုံတာလေးတွေ ပညာရေး မပြည့်စုံတာလေးတွေ ကျန်းမာရေး မပြည့်စုံတာလေးတွေ ပရဟိတစေတနာရှင်တွေရဲ့ အကူအညီလိုအပ်ပုံတွေ ဖတ်ရှုရတယ်၊ မေတ္တာကရုဏာ အားကြီးတဲ့ ပရဟိတစေတနာရှင်တွေက ကူညီလိုက်တဲ့ အကြောင်းတွေလဲ အဲဒီစာစောင်ထဲမှာပဲ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖတ်ရှုရတယ်။

၁၂။ လက်မပါ ခြေထောက်နဲ့ရေးပေါ့ကွ

*** ကံမစုံရှာ၊ လက်မပါ၊ ကြင်နာထိုက်ပေစွ။**

*** စေတနာထား၊ မေတ္တာပွား၊ သနားကူညီကြ။**

တစ်ချို့ကလေးတွေ ကံမစုံကြလို့ မွေးကတည်းက လက်နှစ်ဖက်ပါ မလာကြဘူး၊ ပရဟိတစိတ်ပြည့်ဝသူတွေက ကြင်ကြင်နာနာနဲ့ စေတနာထား ကူညီပေးကြပါတယ်၊ ဆရာဖြစ်သူတွေကလဲ "လက်မပါ၊ ခြေထောက်နဲ့ ရေးပေါ့ကွ"လို့ ခြေထောက်နဲ့ စာရေးဖြစ်အောင် သင်ပေးကြတယ်၊ ချီးကျူးထိုက်တဲ့ စိတ်ပဲ။

"လက်မပါလို့ အရှုံးပေးဖို့ မလိုဘူးကွ" ဆိုပြီး ခြေမလေးနဲ့ ခြေညှိုးလေးနဲ့ ညှပ်ပြီးတော့ စာရေးဖြစ်အောင် သင်ပေးတယ်။ အဲဒါကို ကြားသိရတဲ့ ပရဟိတစိတ်ရှိသူတွေက ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပညာသင်နိုင်အောင် ဝိုင်းကူညီကြတယ်၊ သူ့ကံကအားနဲခဲ့တော့ ပရဟိတစေတနာရှင်

တွေရဲ့ကံကောင်း ဉာဏ်ကောင်း စေတနာကောင်း မေတ္တာကောင်းတွေနဲ့ အကောင်းပေါင်းစုံ ဝိုင်းစုပြီး ကူညီကြတယ်။

"လက်မပါတဲ့ ဒီကလေးလေး ဘယ်နှစ်တန်းတောင် အောင်သွားပြီတဲ့" လို့ကြားသိရတော့ မုဒိတာနဲ့ ဝမ်းသာလိုက်ရတာ။ သူဒုက္ခ လွတ်စေချင်လို့ ကူညီတာက ကရုဏာ၊ သူချမ်းသာစေချင် ပညာတတ်စေချင်လို့ ကူညီတာက မေတ္တာ "သူ ဘယ်နှစ်တန်း အောင်သွားပြီ တဲ့" လို့ကြားရတော့ ဝမ်းသာရတာက မုဒိတာ။

တစ်ခါတစ်ရံတော့လဲ "ငါတို့ ကူညီထောက်ပံ့လိုက်တဲ့ ကလေးတွေက ကွယ်လွန်သွားရှာပြီတဲ့၊ သေဆုံးသွားရှာပြီတဲ့" လို့ ကြားရတတ်တယ်၊ ဒါတော့လဲ ကိုယ်က ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ၊ သူ့ကံနဲ့ သူပဲပေါ့၊ သူဒုက္ခလွတ်ဖို့ ချမ်းသာဖို့ ကိုယ်က စေတနာကောင်းနဲ့ ကူညီလိုက်တာ ပဲ၊ ဒါပေမယ့် သူ့ကံက ဒီလောက်ပဲဆိုတော့ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ၊ ဒါဥပေက္ခာသဘော၊ ဟုတ်တယ် ကူညီတယ် ဆိုပေမဲ့

ကူညီခံထိုက်သူမှ ကူညီလို့ရတာ။

မြတ်စွာဘုရားကိုပဲ ကြည့်ပေါ့၊ သတ္တဝါအားလုံးအတွက် ပရဟိတစိတ်နဲ့ ဘုရားပွင့်လာတာ၊ ဒါပေမယ့် တကယ်တော့ အားလုံးအတွက် မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ သတ္တဝါအနည်းစုအတွက်, ထိုက်တန်သူအတွက်သာ ဖြစ်ပါတယ်။

၁၃။ ထိုက်တန်သူမှ ကယ်လို့ရ

* ကယ်တတ်သူမှာ၊ ဉာဏ်မေတ္တာ၊
ကြင်နာမှုလည်း ရှိရပေ။

* ကယ်ထိုက်သူ၏၊ ကံအရှိ၊
ခွဲကြည့်တတ်ပါစေ။

* ထိုက်တန်သူမှ၊ ကယ်နိုင်ကြ၊
ဒုက္ခလွတ်နိုင်ချေ။

အများကို ကယ်ဆယ်ကူညီလိုတဲ့ ပရဟိတစေတနာရှင်ဟာ သူများကို ကူညီလိုရုံနဲ့ မပြီးသေးဘူး၊ အရည်အချင်းကလဲ လိုသေးတာ၊ ဉာဏ်လဲလိုမယ်၊ မေတ္တာကရုဏာလဲ ရှိရမယ်၊ ပရဟိတဆိုတော့ မေတ္တာ ကရုဏာကရှိပြီး ပြည့်ပြီးဖြစ်ရမှာပါ၊ ချင့်ချိန် ချိန်တွယ် တွက်ချက်ဝေဖန်နိုင်တဲ့ ဉာဏ်လဲရှိရမှာပဲ၊ အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို

သုံးသပ်ဆင်ခြင်နိုင်ရမယ်။

ဟိုတုန်းက ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်ရှိခဲ့ဘူးတယ်၊ ၄-၅-၆-နှစ် အရွယ်လောက်ပဲ ရှိဦးမယ်၊ ရုပ်ချောလေးတွေပါ၊ အိမ်နားမှာလဲ ရေကန် ၁ခုရှိတယ်၊ ရေသိပ်မနက်ပါဘူး၊ လူကြီးတစ်ရပ်လောက်တောင် မရှိပါဘူး၊ လူကြီးဆို ထောက်ပြီး ဒီတိုင်းသွားလို့ရတယ်။ တစ်ချိန်တော့ မိဘတွေ အိမ်မှာမရှိခိုက် ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်ပဲ အိမ်မှာ ကျန်ခဲ့တော့ ညီဖြစ်သူက ရေကန်ထဲဆင်းပြီး ကစားတယ်၊ ကလေးအရပ်နဲ့တော့ ရေကန်ကမထောက်မိဘူး နက် တယ်၊ ရေမကူးတတ်ပဲနဲ့ ရေထဲမှာ ဆော့ကစားနေ လိုက်တာ၊ မကြာမီ လက်ပန်းကျပြီး ရေထဲ မြုပ်သွားတယ်၊ ညီလေး ရေနစ်သွားတယ်ပေါ့။

ညီရေနစ်သွားတာကို အစ်ကိုက ကုန်းပေါ်က လှမ်းမြင်တယ်၊ အစ်ကိုဖြစ်သူက ညီရေနစ်နေတာကို ကြည့်မနေနိုင်တော့ဘူး၊ “ဟယ်-- ငါ့ညီရေနစ်နေပြီ၊ ငါရေထဲ

ဆင်းပြီး ငါ့ညီကို ကယ်ဆယ်မှုဖြစ်မယ်၊ ဒီတိုင်းဆို ငါ့ညီသေတော့မှာ” အစ်ကိုဖြစ်သူက ညီကို သနားလွန်းလို့ ဘောင်းဘီတောင် မချွတ်တော့ဘူး၊ ဒီတိုင်းအတင်းပြေးဆင်းပြီးတော့ ညီရေနစ်တဲ့နေရာကို သွားတယ်၊

ရေထဲငုပ်ပြီး ညီကိုဆွဲဆယ်လိုက်တယ်၊ ညီကလဲ ရေအောက်မှာ ဆန့်ငင် ဆန့်ငင်နဲ့ မောနေတဲ့အချိန်၊ အစ်ကိုလာဆွဲတော့ အစ်ကိုလက်ကို မလွှတ်တော့ဘူး၊ ညီက အစ်ကို လက်ကို အတင်းဆွဲထားတော့ အစ်ကိုကလဲ ရုန်းလို့မရတော့ဘူး၊ အဲဒါနဲ့ ညီအစ်ကို ၂ယောက်လုံး ရေထဲမှာ သေကြပါရောဗျ၊ ၂-ယောက်လုံးသနားစရာ သိပ်ကောင်းလိုက်တာ၊ မိဘတွေပြန်လာတော့ ဒီအကြောင်းကိုသိရလို့ ရူးမတတ် ပူလောင်လိုက်ကြတာ။ ဆိုလိုတာကတော့ ကူညီကြ ကယ်ဆယ်ကြတဲ့အခါ ကူညီ ကယ်ဆယ်သူရဲ့ အရည်အချင်းကလဲလိုသေးတာ၊ ကူညီ ကယ်ဆယ်ထိုက်သူရဲ့ အခြေအနေကိုလဲ သုံးသပ်တတ် ရသေးတယ်၊ အချိန်အခါမဟုတ် နေရာမဟုတ်ပဲ သနားလို့ ကယ်ဆယ်ရင် အဆင် မပြေတတ်ဘူး၊ ဒုက္ခသာ ပိုလာတတ်တယ်။

၁၄၊ ဥပေက္ခာ နဲ့ ဘောင်ခတ်မှ ငြိမ်းအေးမယ်

* ကိုယ်က ညှာတာ၊ သနားပါလည်း၊ သူ့မှာ
ကံအားရှိနေငြားမှ၊ သူ့ဒုက္ခ၊
မုချလွတ်နိုင်မည်။
* ကိုယ့်စေတနာ မေတ္တာရှေ့ထား၊
ကူညီငြားလည်း သူ့အားကံက၊ ကြိုဆိုမှ၊
မုချ ချမ်းသာမည်။
* သူ့ကံ ကိုယ့်ကံ၊ ရှိကြမှန်လည်း၊
ကိုယ့်ကံသာမူ၊ သူ့ကိုကူ၊
စင်ဖြူအေးချမ်းသည်။

မေတ္တာ ကရုဏာတို့နဲ့ ကူညီဆောင်ရွက်ကြတဲ့ အခါ ဥပေက္ခာနဲ့လဲ နောက်က တံတိုင်းခတ်ထားရသေးတယ်၊ ကိုယ်က "သူ့ဒုက္ခ လွတ်ပါစေ"လို့ ကရုဏာနဲ့ ကူညီလိုက်ပေမယ့် ကူညီခံရသူရဲ့ ကံအရင်းအနှီးကလဲ ရှိသေးတယ်၊ ကိုယ်က ဆင်းရဲ လွတ်စေချင်တဲ့ ပရဟိတ စေတနာကောင်းနဲ့ ကူညီလိုက်ရင် ဒီတင်ပြီးပြီပဲ နောက်ပိုင်း

သူ့ကံနဲ့သူပေါ့၊ "ငါထင်ထားသလို သူဖြစ်မလာဘူး" လို့ စိတ်မကောင်းစရာ မလိုပါဘူး။ ကရုဏာကို ဥပက္ခာနဲ့ ဘောင်ခတ်ထားရမယ်။

သူ့ကို ချမ်းသာစေချင်တဲ့ မေတ္တာ စေတနာကောင်းနဲ့ ကူညီလိုက်ပေမယ့်၊ သူ့ကံကလဲ ရှိသေးတာကိုး၊ သူ့မှာ ထိုက်တန်တဲ့ ကံကရှိနေမှ သူချမ်းသာမှာပါ၊ ကိုယ်ထင် သလို သူချမ်းသာမလာတော့လဲ သူ့ကံပဲလို့ ဖြေလိုက်ရုံ ပေါ့၊ ကိုယ်ထင်ထားသလို သူမချမ်းသာဘူးလို့ စိတ်ပျက် စရာမလိုပါဘူး၊ မေတ္တာကိုလဲ ဥပေက္ခာနဲ့ပဲ ဘောင်ခတ် ထားရတယ်။

ပရဟိတဟာ မေတ္တာ ကရုဏာလို့ ဆိုသော်လဲ မေတ္တာ ကရုဏာ မုဒိတာ ဥပေက္ခာ ၄ပါးလုံးစုံမှ ငြိမ်းအေး မှာပါ၊ အများအတွက် စေတနာ ကောင်းနဲ့ ဆောင်ရွက်နေ တာဆိုတော့ သူ့ဆီက ဘာမှ မျှော်လင့်ချက်မထားပဲ လုပ်ပေးနိုင်တာကပဲ မြင့်မြတ်လှပြီပဲ။

❁❁❁

၁၅။ စေတနာမှန် ကိုယ့်ထံပြန်

*** အသိလက်ဦး၊ အသိထူးပြား၊**
စိတ်ကောင်းထား၊ သနား ချစ်ခင်ကူညီရ။
*** ကိုယ့်ကြောင့်သူမှာ၊ စိတ်ချမ်းသာ၍၊**
စေတနာမှန်၊ ကိုယ့်ထံပြန်၊ ဘေးရန်လုံ၍
ငြိမ်းချမ်းရ။

ပရဟိတလုပ်ငန်းဆိုတာ ကူညီခံရသူထံက ဘာတစ်ခုမှ ကပ်ငြိတာတွေ မျှော်တာတွေမထား၊ "ငါတို့ ကြောင့် သူတို့ ဒုက္ခလွတ်ရင်တော်ပြီ၊ ငါတို့ကြောင့် သူတို့ ချမ်းသာရင် တော်ပြီ" လို့တကယ် မြင့်မြတ်တဲ့ စေတနာနဲ့ လုပ်ရတဲ့ အလုပ်ပါ၊ တကယ်တော့ ပရဟိတဆိုတာ လောဘကို တိုက်ရိုက်ဖြိုဖျက်ရတဲ့ အလုပ်ဖြစ်ပါတယ်။

မေတ္တာ ကရုဏာနဲ့ ဆောင်ရွက်တာဖြစ်လို့ ဒေါသကို လဲ တိုက်ရိုက်ဖျက်ဆီးနေရတဲ့ အလုပ်ဖြစ်တယ်၊ အသိ

တရား ဦးဆောင်ပြီး လုပ်လိုက်တော့ မောဟကိုပါ သန့်စင်ခွင့်ရလိုက်ပြန်တယ်။ ဒီလိုဆိုတော့ လောဘ ဒေါသ မောဟကိုအနိုင်ယူရတဲ့ အလုပ်ပါပဲလား။ ဒါကြောင့် မြင့်မြတ်တဲ့ အလုပ်ဖြစ်ရတာပါ။

လောကထဲမှာ ဆင်းရဲဒုက္ခ အပူပြဿနာမျိုးစုံကို ဖန်တီးနေတဲ့ လောဘ ဒေါသ မောဟ အပူငွေ့တွေကို ဖယ်ရှားသန့်စင်ပြီး မြင့်မြတ်တဲ့ စိတ်ထားနဲ့ ဆောင်ရွက်နေရတာဖြစ်လို့ စဉ်းစားလိုက်ရင် အလွန်ကြည်နူးစရာ ကောင်းတဲ့အလုပ်ပါ။

ဒါကြောင့် အသိထူးသူတွေက အသိမထူးသေးသူတွေကို အသိသာမန်သာရှိနေသေးသူတွေကို ကူညီကြရမှာပါ။ အသိလက်ဦးထားသူတွေက အသိနောက်ကျ နေသူတွေကို, ကံအား ဉာဏ်အား လုံ့လအား နည်းပါးနေသူတွေ

ကို လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ဝမ်းသာအားရ ကူညီကြရမှာပါ။

ဒီလို ကူညီလိုက်တာဟာ သန့်စင်တဲ့ စိတ်ထားနဲ့ ကောင်းတာလုပ်တာဖြစ်လို့ ကိုယ့်စေတနာက ကိုယ့်ကို ပစ်ထားမှာမှ မဟုတ်ပဲ၊ ကောင်းကျိုးကို ပေးမှာ သေချာပေါက်ပါ၊ ကိုယ့်စေတနာဟာ ကိုယ့်လုပ်ခပဲ မဟုတ်လား။ သစ္စာလဲ အရှိဆုံးပဲ။

၁၆။ လူ့ဘ၀ထဲ စာမေးပွဲ

* ပူ၍မဆုံး၊ ဆင်းရဲတုံး၊ အရှုံးဖြင့်ပင် စခဲ့ပါ။

* တွန်းကြ တိုက်ကြ၊ လူ့ဘ၀၊ ဒုက္ခမျိုးစုံတာ။

* အများမကူ၊ ဆွဲမထူငြား၊ ပစ်၍ထား၊ လူလား
မမြောက်ပါ၊

* အများကြည့်ရှု၊ ပေါင်းစုကူညီ၊
လူ့စွမ်းရည်တိုး၊ လူ့တန်ခိုး၊
တန်ဖိုးတက်နိုင်ပါ။

* တရားလေ့လာ၊ ဖြည့်ကျင့်ပါက၊ လူ့ဘ၀ထဲ၊
စာမေးပွဲ၊ မလွဲအောင်ရမှာ။

* သူ့ကိုစောင့်ရှောက်၊ ကိုယ့်ဂုဏ်မြောက်၊
မကြောက်ရအောင် စိတ်အေးပါ။

သံသရာ ခရီးသည်တွေကို ဦးဆောင်နေတာက
အဝိဇ္ဇာနဲ့ တဏှာဆိုတော့ အမြင်နဲ့လာခဲ့ရတာထက်

အထင်နဲ့ လာခဲ့ရတာကများပါတယ်၊ အမြင်ခရီးသည် မဟုတ်ပဲ အထင်ခရီးသည် ဖြစ်နေကြလို့ အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်တဲ့အခါ စဉ်းစား နှိုင်းချိန် ချင့်ချိန်တွက်ချက် စစ်ဆေးမှု မပြုတော့ပဲ အထင်နဲ့ပဲ ရမ်းဆလုပ်မိတတ်ကြပါတယ်၊ ဒါကြောင့်လဲ ကိုယ်ဖြစ်ချင်သလို ဖြစ်မလာကြပဲ ကိုယ်မလို ချင်တာတွေချည်း ဖြစ်နေတတ်ကြတာပါ၊ တကယ်တော့ ကိုယ့်တရားခံဟာ ကိုယ်ပါပဲ။

ပြီးတော့ အဝိဇ္ဇာ တဏှာကပဲ လောကကို ဦးဆောင် နေတာဖြစ်လို့ သူဖြစ်ချင်သလို ဖြစ်နေတဲ့ လောကထဲမှာ နစ်ချင်သလိုနစ်ပြီး ကြီးလေပူလေ ကြာလေ ရှုပ်လေ ဖြစ်နေကြရပါတယ်။

အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ကြိုးတန်းလန်းနဲ့ လာခဲ့ရတော့ ကိုယ်ကြိုးနဲ့ ကိုယ်ရစ်ပတ်ပြီး ရှုပ်ရှက်ခတ် ကယောင် ကတမ်း ချာချာလည်ပြေးနေရတယ်၊ ဆင်းရဲမျိုးစုံနဲ့ နပမ်း လုံးခဲ့ရတယ်၊ နောက်ဆုံးအခဲမကျေစိတ်တွေနဲ့ အံကြိတ်ပြီး အရှုံးပေးခဲ့ရပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ဘဝတစ်ခု စလာတိုင်း

အသိတွေ သုညဖြစ်သွားပြီး အပူသည် ဆင်းရဲတုံး အရှုံးသမား ဖြစ်သွားရတယ်။

ဘာတစ်ခုမှ မကျန်အောင် အိမ်မီးလောင်ခံရသူဟာ သုညကစအကုန်ပြန်စရသလို, ပြန်စနိုင်အောင် ပရဟိတ စေတနာရှင်များက ဝိုင်းကူကြရသလို , ယခင်ဘဝများက ရခဲ့တဲ့ အရှိနဲ့အသိတွေကို ဒုက္ခအပူမျိုးစုံတွေက ဘာမှ မကျန်အောင် ကြိတ်ချေ ထောင်းထု ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်လို့ ဘဝတစ်ခုမှာ သုညကစ အကုန်ပြန်စရပါတယ်၊ ပြန်စနိုင် အောင် မိဘ ဆရာသမား စတဲ့ ပရဟိတစေတနာရှင်တွေ က ဝိုင်းကူကြရပါတယ်။

ဘဝတစ်ခုကို အပူသည် အရှုံးသမားဘဝနဲ့ စခဲ့ရ သလို တစ်ဘဝလုံး အတွန်းအတိုက်ကလဲ ပေါလှပါတယ်၊ ထီးဖိနပ်မပါပဲ နေပူထဲသွားရင် လူးလိမ့်နေရလောက် အောင် ဆွေ့ဆွေ့ခုန် ပူရသလို တရားအခုအခံ မရှိရင် တကယ်လူးလိမ့်နေရလောက်အောင် ပူလွန်းလှပါတယ်၊ လက်တွေ့ ဖြေနေရတဲ့ ဘဝစာမေးပွဲမှာ သုညချည်းဖြစ်ပြီး

အကုန်ရှုံးရမှာပါ။

အများမကူ ဆွဲမထူရင် ဘယ်သူမှ လူမပီသနိုင်ပါဘူး၊ ခြေထောက်ပါပေမယ့် အများမကူရင် မသွားနိုင်ဘူး၊ လက်ပါပေမယ့် အကူမရရင် ဘာမှ မကိုင်နိုင်ဘူး၊ ပါးစပ်ပါပေမယ့် အများက မကူညီကြရင် စကားလဲ မပြောတတ်ဘူး၊ ဘာမှလဲ မစားသောက်တတ်ဘူး၊ နားတို့ မျက်စိတို့ကိုသုံးတတ်အောင်လဲ အကူအညီ အများကြီး ပေးရမှာပါ၊ အများကြည့်ရှု ပေါင်းစု ကူညီကြမှ အစစအရာရာ လူပီသမှာဖြစ်တယ်။

လူ့ဘဝမှာ အရှုံးသမားပုံစံနဲ့ ဘဝတစ်ခု စခဲ့ရသလို တရားအသိ မပါရင် အရှုံးသမားပုံစံနဲ့ပဲ အဆုံးသတ်ကြရမှာပါ၊ စာပေ တတ်မြောက်အောင် သင်ကြားပြီး အတန်းအသီးသီးအောင်မြင်အောင် စာမေးပွဲ ဖြေဆိုနေကြတာက စာတွေ့စာမေးပွဲတွေပါ၊ စာတွေ့ဆိုတာ ဘဝထဲမှာ လက်တွေ့ကျကျ ဖြေဆိုနိုင်ဖို့သာ လေ့လာနေတာဖြစ်တယ်၊ လူ့ဘဝထဲက လက်တွေ့ စာမေးပွဲတွေ တကယ်အောင်ဖို့

အရေးကြီးတယ်၊ ဘဝစာမေးပွဲ အောင်ဖို့ကျတော့ လောက အသိသာမက တရားအသိပါ လိုအပ်ပါတယ်။

ကံ ဉာဏ် မစုံကြလို့ လူမှုရေး ကျန်းမာရေး ပညာရေး မပြည့်စုံသူတွေကိုလဲ ပရဟိတစွမ်းအားရှင် တွေက ပြည့်စုံသင့်သလောက် ပြည့်စုံအောင် ကူညီကြရ မယ်၊ သူတို့ရဲ့ လက်တွေ့ ဘဝစာမေးပွဲမှာ အောင်မှတ် ကလေးလောက်ပဲ ရရပေါ့၊ စွမ်းနိုင်သူတွေက စွမ်းနိုင် သလောက် ကူညီပေးကြရမှာပါ။

အခုကာလမှာ တစ်ချို့ ဆွံ့ အ နားမကြားတဲ့ ကလေးတွေရှိကြတယ်၊ ဖွားမြင်လာကတည်းက ဘာမှလဲ မကြား၊ အချိန်တန်လို့လဲ စကားမပြောတတ်၊ သင်လို့လဲ မရ၊ အအ ကလေး၊ အဲဒါတွေကို ပရဟိတစွမ်းအားရှင်တွေ က စာရေးတတ် ဖတ်တတ်အောင် တီထွင်ပြီး သင်ကြား ပြသပေးကြတယ်၊ တကယ် ချီးကျူးထိုက် လေးစားထိုက် ပါတယ်။

တစ်ချို့ စကားသာ မပြောတတ်တာ၊ စာရေးတတ် တယ်၊ စာဖတ်တတ်တယ်၊ တစ်ချို့ နားသာ မကြားတာ

မျက်စိက စာဖတ်တတ်တယ်၊ ပရဟိတစွမ်းအားရှင်တွေ ဝိုင်းကူကြတော့ သူတို့ ဘဝဟာ အလကား ဖြစ်မသွား တော့ဘူး၊ နားမကြားပေမယ့် အသိသွင်းစရာ မျက်စိက ရှိနေတော့ အသိပေါ်အောင် မြှင့်တင်နိုင်တယ်၊ ဖြစ်အောင် ကြိုးစားကြတော့ ဖြစ်သွားတာပါပဲ။

ဆွံ့ အ နားမကြားသူတွေ ပါတာလေးတွေကို သုံးနိုင်ခွင့် ရသွားလို့ အသိ တရားနဲ့ ဆက်သွယ်ခွင့် ရသွားကြတော့ သူတို့ရဲ့လက်တွေ့ ဘဝစာမေးပွဲမှာ အောင်မှတ်ကလေး ရတန်သင့်သလောက် ရကောင်းတန် ရဲ့ပေါ့၊ သုညတော့ မဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူး။

လက်တွေ့ ဘဝစာမေးပွဲ ဖြေဆိုဖို့ ပြဋ္ဌာန်းထားတဲ့ ဒါန သီလ သမာဓိ ဝိပဿနာ ဆိုတဲ့ ဘာသာရပ် ၄-မျိုးဟာ မျက်စိဖြစ်စေ နားဖြစ်စေ ၂-မျိုးလုံးဖြစ်စေ ရှိနေမှ အသိသွင်းနိုင်မယ်၊ သိပြီးလေ့ကျင့်နိုင်မယ်၊ ဒါဆို ဧကန် အောင်ကြမှာပါ။

၁၇။ သူ့ကိုစောင့်ရှောက် ကိုယ့်ဂုဏ်မြောက်

* သည်းခံသနား၊ ဝမ်းမြောက်ငြား၊ ပွါးများ မေတ္တာခြံ။

* သူ့ကိုစောင့်ရှောက်၊ ကိုယ့်ဂုဏ်မြောက်၊ ပပျောက်ဘေးရန် ကိုယ့်မှာလုံ။

* သူတော် သူမြတ် ၊ ဤ ၄ ရပ်၊ မချွတ်ကျင့်ပါကုန်။

ပရဟိတ အင်အား ၄ မျိုးနဲ့ သူများတွေကို စောင့်ရှောက်ပေးနေရင် ကိုယ့်ကိုကိုယ်လဲ စောင့် ရှောက်ပြီးသား ဖြစ်သွား တယ်။ သူတော်ကောင်း လမ်းစဉ် ၄ ချက်လို့လဲ ခေါ်တယ်၊ ၄ မျိုး ဆိုတာ ခန္တီ ကရုဏာ မေတ္တာ မုဒိတာပဲ။

သည်းမခံနိုင်ရင် သူ့ကိုစောင့်ရှောက်ရာ မရောက်ပဲ သူရော ကိုယ်ရော ဒုက္ခရောက်နိုင်တာဖြစ်လို့ သည်းခံ ခွင့်လွှတ်သဘောထားကြီး အနစ်နာခံလို့လဲ သူ့ကို စောင့် ရှောက်နေရပါတယ်၊ ခန္တီ ဆိုတဲ့ အုတ်မြစ်တိုင် ခိုင်မာမှ

မေတ္တာဆိုတဲ့ အမိုး အကာ အခင်းကို မိုးလို့ ကာလို့ ဖြန့်ခင်း လို့ရနိုင်မှာပါ၊ ပရဟိတ စေတနာရှင် အချင်းချင်းပဲ ဖြစ်ဖြစ် ကူညီခံရသူအပေါ်မှာပဲ ဖြစ်ဖြစ် အခြားသူတွေ အပေါ်မှာပဲ ဖြစ်ဖြစ် သည်းခံခွင့်လွှတ်နိုင်မှ အားလုံး ဘေးရန် အပူတွေ ငြိမ်းကြမှာဖြစ်တယ်။

ခန္တီလဲ ပရဟိတလုပ်ငန်း တစ်ခုပဲ၊ မောဟ မကင်းသေးတဲ့ ပုထုဇဉ်အများနဲ့ နေရတာဆိုတော့ မကြိုက်တာတွေ့တိုင်း စကားများ ရန်ဖြစ်, စိတ်တွေ ကောက်နေရင်လဲ နေစရာရှိမှာ မဟုတ်တော့ဘူး, “သူလဲ ပုထုဇဉ်ပဲ၊ လောဘဒေါသ မောဟနဲ့ နေရတာဖြစ်တယ်၊ သူ့အသိက အပေါ်ယံ တိမ်တိမ်ကလေး ဆိုတော့ ငါ့အပေါ် တစ်မျိုး မြင်ချင်လဲမြင်လိမ့်မယ်၊ ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ကိုယ့် စေတနာ မှန်နေရင်ပြီးတာပါပဲ။” စသည်ဖြင့် သည်းခံ ခွင့်လွှတ်သဘောထားကြီး တတ်ရတယ်။

"သည်းခံ" ဆိုတဲ့နေရာမှာ သည်းခံသင့်တဲ့နေရာ သည်းမခံသင့်တဲ့ နေရာလို့ ၂မျိုးရှိတယ်၊ သည်းမခံသင့်တဲ့နေရာဆိုတာ အကျင့်စာရိတ္တနဲ့ စွပ်စွဲပုတ်ခတ်လာတဲ့ နေရာမျိုးပါ။ ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာ ထိခိုက်နစ်နာလောက်အောင် စွပ်စွဲပြောဆိုလာရင် ခေါင်းငုံ့ခံမနေရဘူး၊ ခေါင်းငုံ့ခံနေရင် ဝန်ခံရာ ရောက်သွားမယ်၊ မဟုတ်မှန်တဲ့ အကြောင်းကို အကြောင်းနဲ့ အကျိုးနဲ့ ပြန်ရှင်းပေးရမယ်၊ သည်းမခံရဘူး ဆိုတာ စိတ်ဆိုးရမှာကို ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ခေါင်းငုံ့ မခံပဲ အေးအေးဆေးဆေး တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ပြန်ရှင်းပေး ရမှာကို ပြောတာပါ၊ သူ့ကို စောင့်ရှောက်လိုက်ရင် ကိုယ့်ဂုဏ်လဲ မြောက်ပြီးသားပါ၊ အခြားနေရာမျိုးမှာတော့ အကုန်သည်းခံလိုက်ရုံပါပဲ။

ဆင်းရဲ ဒုက္ခရောက်နေတဲ့, သတ္တဝါတွေ, လူမှုရေး ကျန်းမာရေး ပညာရေး အဆင့်မမှီသူတွေကို ကြားရ မြင်ရရင် ကရုဏာနဲ့ သနားကြင်နာတတ်တယ်၊ ဒုက္ခလွတ်စေချင်

တယ်၊ အခြေအနေမဲ့ ဘဝကလွတ်ပြီး အခြေအနေရှိသူ ကောင်းမွန်သူ ဖြစ်သွားစေချင်တယ်၊ အချင်းချင်းလဲ သနားကြင်နာ ကိုယ်ချင်းစာကြရပါတယ်၊ ဒါလဲ ပရဟိတ အင်အားတစ်ခုပဲ။

နိုင်ငံတွေမှာလဲ လူမှုဝန်ထမ်း ဝန်ကြီးဌာန ဆိုတာမျိုးတွေဟာ ပရဟိတ အလုပ်တွေ လုပ်ကြရတာပဲ၊ ပရဟိတဌာနလို့ သီးခြားထားကြရတယ်၊ ကံ ဉာဏ် မလုံလောက်သူတွေကို သူတို့ဆီက ဘာမှ မျှော်လင့်ချက် မထားပဲ သူတို့ဘဝကို သူတို့ သုံးနိုင်အောင်, လူ့စွမ်းရည် တန်ခိုးတွေ တက်လာအောင်, အဆင့်မှီလူတွေ ဖြစ်အောင်, ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးကြရပါတယ်။

မေတ္တာဟာလဲ ပရဟိတအင်အား တစ်ခုပါ၊ မိမိရဲ့ သန့်စင်မွန်မြတ်အေးမြတဲ့ စိတ်နှလုံး ခန္ဓာအစဉ်ကနေပြီး လောက အတွင်းမှာ "သတ္တဝါအားလုံး ချမ်းသာကြပါစေ" လို့ မေတ္တာအအေးဓာတ်ကို လွှမ်းခြုံပေးနေရမယ်၊

အချင်းချင်းလဲ မေတ္တာထားကြရမယ်၊ ကူညီခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ အပေါ်မှာလဲ မေတ္တာစစ်စစ်နဲ့ ချစ်ခင်ကြရမှာဖြစ်တယ်။

ဒါန အလုပ်ဟာ မေတ္တာပါမှ လေးနက်တယ်၊ ကိုယ်ရဖို့ထက် သူရဖို့ကို ဦးစားပေးတတ်တဲ့ မေတ္တာပါသွားရင် သူလဲချမ်းသာ ကိုယ်လဲ ပိုပြီးအကျိုးကြီးကြီးရမယ်ပေါ့၊ ကိုယ့်အတွက် ကုသိုလ်ဖြစ် အလှူလုပ်တာတောင်မှ ပရဟိတ မေတ္တာပါမှ စွမ်းအားတိုးတက် ထက်မြက်ပါတယ်။

သီလကျင့်သုံးတော့လဲ မေတ္တာပါမှ ပိုမိုပြီး ခိုင်မာပါတယ်၊ "ငါ့ကြောင့် ဘယ်သူမှ ဒုက္ခမရောက်ကြပါစေနဲ့၊ ငါ့ကြောင့်အားလုံး ချမ်းသာကြပါစေ"လို့ မေတ္တာပါနေရင် သီလခိုင်လုံပါတယ်၊ အရည်အသွေး တန်ခိုးလဲ ပိုတိုးပါတယ်။

မေတ္တာဆိုတာက ကိုယ့်အတွက်သက်သက် တွက်နေရာက နေပြီး သူ့အတွက်ပါ ထည့်တွက်လိုက်တာပဲ၊ ဒါကြောင့် စည်းကမ်း သီလစောင့်ထိန်းတဲ့အခါ သူ့အတွက်ပါ ထည့်တွက်လိုက်တော့ ကိုယ့်အတွက် ပိုပြီး

လေးနက်သွားတယ်၊ စွမ်းအားတန်ခိုး ကောင်းကျိုးများ စည်ပင်ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်မြင့်မားသွားပါတယ်။

ပြီးတော့ မုဒိတာဆိုတာလဲ ပရဟိတ အင်အားတစ်ခု ဖြစ်တယ်၊ သူများတွေ ကြီးပွားတိုးတက် ပြည့်စုံမြင့်မား သွားရင် လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ဝမ်းသာတတ်ရမယ်၊ ကိုယ်က ကူညီစောင့်ရှောက် လိုက်လို့ ဒုက္ခလွတ်သွားသူတွေ, လူမှုရေး ကျန်းမာရေး ပညာရေး အခြေအနေကောင်းလို့ အဆင်ပြေသွားသူတွေကို တွေ့မြင်ကြားသိရရင်လဲ တကယ် ဝမ်းမြောက်စရာကြီးပဲ၊ ဝမ်းမမြောက်ပဲ မနေနိုင် ပါဘူး။

ပရဟိတအင်အား ၄ မျိုးနဲ့သူ့ကို စောင့်ရှောက် ကူညီလိုက်တော့ သူ့တို့ဆီက ကိုယ်က ဘာမှ မျှော်လင့် မထားပေမယ့် စေတနာကောင်းက ဂုဏ်ကို ပေါ်အောင် ဖေါ်သွားတယ်၊ အများကလဲ ဂုဏ်တင်ချီးမွမ်းကြတယ်၊ ဘေးရန် အပူမျိုးစုံလဲ လုံတယ်။

၁၈၊ မေတ္တာ အစွမ်း စိတ်အေးချမ်း

* ဝိပဿနာ၊ မြတ်ချမ်းသာ၊
လွယ်စွာပွါးနိုင်သည်။
* ဘာဝစည်းစိမ်၊ မမေ့မှိန်၊
ဂုဏ်ရှိန်တက်ရသည်။
* ပစ္စုပ္ပန်မှာ၊ စိတ်ချမ်းသာ၊ မှန်စွာ
လက်ငင်းရရှိသည်။
* မေတ္တာအစွမ်း၊ စိတ်အေးချမ်း၊
ရွှင်လန်းအားတက်သည်။

သူတော်ကောင်းလမ်းစဉ် ၄ချက်မှာ မေတ္တာက ပဓာနပဲ၊ အဘိဓမ္မာမှာ ဗြဟ္မဝိဟာရ တရား၄ပါးရဲ့ ကူညီတဲ့ အကျိုး၃ပါးကို ပြထားတယ်၊ ဗြဟ္မဝိဟာရဆိုတဲ့ အကျင့်မြတ်ဆိုတာ မေတ္တာ ကရုဏာ မုဒိတာ ဥပေက္ခာပါ၊ သူတော်ကောင်းလမ်းစဉ် ၄ချက်ဆိုတာက ဥပက္ခော နေရာမှာ ခန္တီကိုပြောင်းလဲ ထည့်လိုက်ရုံပဲ။ သုတ္တန်မှာ မေတ္တာအကျိုး ၁၁-မျိုး၊ အမှန်တော့ ဗြဟ္မဝိဟာရ ၄ပါးလုံး ရဲ့ အကျိုးပါပဲ။

မေတ္တာဆိုတာ အအေးနဲ့စတာဆိုတော့ အမြင်ကလဲ ရှင်း စိတ်ကလဲ ကြည် စိတ်ဓာတ်ကလဲ ငြိမ်းချမ်းတော့ ဝိပဿနာ ပွားရတာ သိပ်လွယ်တယ်၊ စိတ်ထဲမှာ အလုံးတွေ အကြိတ်တွေ အခဲတွေက မရှိသလောက် နည်းနေတော့ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖေါ်ရတာ လွယ်ကူပါတယ်၊ ရုပ်နာမ် ခန္ဓာတွေ အတွင်းမှာ ဉာဏ်သွင်းပြီး ရှုမှတ်နေရတာ တကယ်အရသာတွေ့တယ်၊ ငြိမ်းချမ်းတဲ့ ဝိပဿနာ ချမ်းသာကို လက်ငင်းရတယ်။

ဘဝဆိုတာ စည်းစိမ်ပေါတာနဲ့ မပြည့်စုံသေးဘူး၊ အသိမပါရင် အရှိတွေ ဖိသမျှ ခံနေရတတ်တယ်၊ ရှိပေမယ့် မချမ်းသာပဲ လေးလံရှုပ်ထွေး ပူလောင်နေရတတ်ပါတယ်၊ တရားပါမှ ဘဝပြည့်စုံမယ်၊ မေတ္တာတရားရှိသူမှာ စည်းစိမ် ဉစ္စာတွေလဲ ဂုဏ်အရှိန်အဝါတွေ တက်လာတယ်။

ရှိနေပေမယ့် အရှိတွေကို အကြောင်းပြုပြီး ပူလောင် ရှုပ်ထွေးမနေဘူး၊ “ဒီလို ဒါနလမ်းကြောင်းလေးနဲ့

သွားမယ်၊ ဒါက သီလလမ်းကြောင်းလေးပေါ့၊ ဒါက သမာဓိလမ်းကြောင်းလေးနဲ့ တွန်းရုံပေါ့၊ ဒါကတော့ ဝိပဿနာလမ်းကြောင်းလေးပဲ၊ အမှိုက်ပုံးထဲ အမှိုက်ပစ်ရတော့ ဝိပဿနာပေါ့ပါဟယ်၊ ပစ္စည်းလေး သူခိုးခိုးခံရလို့ ပျောက်သွားတော့လဲ ဝိပဿနာ လက်တွေ့ပြတာပေါ့၊ ခန္ဓာမှာ နေထိုင်မကောင်းဖြစ်တော့လဲ ခန္ဓာရဲ့ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တသဘောကို လက်တွေ့ မြင်အောင်ပြနေတာပဲ” လို့ အမြင်လေးတွေ ရှင်းနေတယ်။

မေတ္တာစွမ်းအားရှင်မှာ စည်းစိမ်ဥစ္စာအရှိ ကြောင့်လဲ လေးလံရှုပ်ထွေး ပူလောင်မနေဘူး၊ တစ်ခုခု လက်ထဲက လွတ်သွားတော့လဲ “ဟာကနဲ” ပူလောင်မသွားဘူး၊ ဝိပဿနာ စွမ်းအားနဲ့ အစားသွင်းလိုက်တယ်၊ ဝိပဿနာ အမြင်ရှင်းပါတယ်၊ နိဗ္ဗာန်မရောက်မီလဲ၊ သုဂတိဘဝရောက်ဖို့ သေချာပေါက်လမ်းကြီးပဲ။

ပြီးတော့ မျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်မှာလဲ ချက်ချင်း

လက်ငင်း စိတ်ချမ်းသာတဲ့ အကျိုးကိုရတယ်၊ ပိုက်ဆံ မပေးပဲ သေချာပေါက်ရနိုင်တယ်၊ မေတ္တာရှင်တွေ, ပရဟိတစိတ်နဲ့ ကူညီနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ မေတ္တာ ကရုဏာ မုဒိတာ ဥပေက္ခာ စွမ်းအားတွေနဲ့ ဆောင်ရွက်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ပစ္စုပ္ပန်မှာ တကယ် စိတ်ချမ်းသာတယ်၊ တကယ် ငြိမ်းချမ်းပါတယ်။

သူ့ကိုကြည့်လိုက်ရင် ကြည်လင်ငြိမ်းချမ်းတဲ့ အမူအရာကိုပဲ တွေ့ရမယ်၊ ပြဿနာ အလွန်ပေါတဲ့ လောကထဲမှာ ပြဿနာကင်းရှင်းတယ်၊ အပူပေါတဲ့ လောကထဲမှာ အပူငြိမ်းချမ်းတယ်၊ အရှုပ်တွေ တကယ် ပေါတဲ့ လောကထဲမှာ အလွန်ရှင်းတယ်၊ မျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်မှာ စိတ်ချမ်းသာစွာ နေရတယ်၊ သတိ ဉာဏ် ဦးဆောင်လိုက်ပြန်တော့ နိဗ္ဗာန် မဂ်ဖိုလ်ထိ သေချာပေါက် လမ်းဖြောင့်ကြီးပေါ့ဗျာ။

ကံထိန်းခလုတ် သတိ ဉာဏ်ဦးဆောင်ပြီး နိဗ္ဗာန်ထိ လက်မှတ်ဖြတ်လိုက်တော့ သုဂတိ ဘဝလက်မှတ်ဆိုတာ

အထူးဖြတ်ဖို့ မလိုပါဘူး၊ ပါသွားပြီးသားပါ၊ ရန်ကုန်က မန္တလေးကို မီးရထား လက်မှတ်ဖြတ်လိုက်ရင် ပဲခူး လက်မှတ်တို့ တောင်ငူလက်မှတ်တို့ သီးခြားဖြတ်ဖို့ မလိုတော့ဘူး၊ ဧကန်ဆိုက်မှာပါပဲ။ သတိဉာဏ်နဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို ဦးတည်လိုက်ရင်လဲ သုဂတိ လက်မှတ်ဖြတ်ဖို့ မလိုတော့ ပဲ နိဗ္ဗာန် မရောက်မချင်း သုဂတိဘဝတွေမှာ အလိုလို ဆိုက်မှာပါ။

ကိုယ့်စိတ်ကောင်း စေတနာကောင်းတွေကြောင့် ကံကောင်းတွေရပြီး အကျိုးကောင်း တွေ ရမှာသေချာ ပေါက်ပါ၊ ဖြစ်လေရာ ဘဝတိုင်းမှာ ကိုယ့် ခန္ဓာကို လေးလံစွာ ထမ်းထားရုံနဲ့ မပြီးစေပဲ , ခန္ဓာနှိပ်စက် သမျှ ခေါင်းငုံ့ခံနေရုံနဲ့ မပြီးစေပဲ ခန္ဓာကို လိမ္မာ ပါးနပ်စွာ သုံးတတ်ဖို့ သတိဉာဏ်အမြဲ ဦးဆောင်ထားရလိမ့်မယ်။

ပြီးတော့ ကိုယ့်ရဲ့ ကိုယ်အား ဉာဏ်အား ပစ္စည်းအား တွေနဲ့ မိမိ သူတပါး လောက သာသနာ စွမ်းနိုင်ရာဖက်မှာ မိမိလက်လှမ်းမှီသမျှ ကူညီတတ် စောင့်ရှောက်တတ်ဖို့ အလှူတန်ဆာဆင်ပေးနိုင်ဖို့, ကောင်းကျိုးပြု ဘဝမှတ်တိုင်

စိုက်ထူနိုင်ဖို့, ကိုယ့်ကြောင့် အများလဲချမ်းသာ ကိုယ်လဲ စွမ်းအားရအောင် ဆောင်ရွက် တတ်ဖို့, ဘဝတိုင်း ဘဝအနှစ် ညှစ်ထုတ်ယူတတ်ဖို့, သတိဉာဏ်ဦးဆောင် ထားကြရုံပေါ့ဗျာ။

ဒါကြောင့် -

ကတပုညတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို, ကတပုညတံ၊ သူ့ကို စောင့်ရှောက်, ကိုယ့်ဂုဏ် မြောက်၍, မကြောက်ရကြောင်း တရားကောင်းကို၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော ပညာရှိ သူတော်ကောင်း တို့သည်၊ ပသံသန္တိ၊ မေတ္တာနှလုံး အလှဆုံးဖြင့် ရွှင်ပြုံးကြည်သာ ကောင်းစွာမသွေ ချီးမွမ်းတော်မူကြ လေကုန်သတည်း။

အားလုံး ငြိမ်းချမ်းကြပါစေ
တိပိဋကယောဆရာတော်
၁၃၆၅ခု နှောင်းတန်ခူးလ
* * * *

[illegible] (၂၈)

[illegible]

၁။ [illegible] – [illegible]
[illegible] ရနိုင်ပါပြီ

၂။ [illegible] – [illegible]
[illegible]

၃။ [illegible] – [illegible]
[illegible] ရနိုင်ပါပြီ

၄။ [illegible] – [illegible]
[illegible] ရနိုင်ပါပြီ

၅။ [illegible] – [illegible]
[illegible] ရနိုင်ပါပြီ

၆။ [illegible] ရနိုင်ပါပြီ

၇။ [illegible] ရနိုင်ပါပြီ

၈။ [illegible] – [illegible]
[illegible] ရနိုင်ပါပြီ

၉။ [illegible]
[illegible]
[illegible] ရနိုင်ပါပြီ

၁၀။ [illegible]
[illegible] ရနိုင်ပါပြီ

[[illegible] – ၇၀၀၀၀]

[illegible]